

Petra potřebuje naši pomoc velmi rychle, str. 1

Světaci před premiérou v režii Jany Fabiánové, str. 1

Záhady parlamentu ČR k zamýšlení, str. 6

Odkud pocházejí Hankovi rodiče - tipněte si, str. 14

October 17, 2013

No 21 (2831)

Volume 64 • \$2.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
PAP Registration No. 8108
ISSN 08329-2668

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

www.masaryktown.ca

PRAVDA VÍTEZÍ!

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.novydomov.com

NA HRANĚ ŽIVOTA A SMRTI

„Dovolte mi, abych celé vaši rodině vyjádřil veliký obdiv především za podporu paní Petře Slavíkové. Věřte, že jsem za svou praxi potkal mnoho takto nemocných pacientů, ale s takovou podporou, jaké se jí dostává od vás, se setkáváme jen výjimečně.“

Velice vám všem děkuji také za aktivity, které nyní významně pomáhají pro naši Nadaci získávat prostředky na podporu vyšetření dárců krvetorných buněk Českému

národnímu registru dárců dřeně, další pak také na přímou podporu pacientů, vybavení transplantačních center a na zlepšování výsledků léčby pacientů s leukémií. Velice si vaši pomocí vážíme, přejeme vše dobrá a držíme palce“,

napsal v osobním dopise aktivistům "The Petra Project" doc. MUDr. Samuel Vokurka, Ph.D., předseda správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně v Plzni.

Jak přiblížit osobnost mladé ženy, jež se pohybuje nyní na hraně života a smrti, protože musí podstoupit výměnu kostní dřeně nejdpozději začátkem příštího roku? Vedle sympatií, kterými si získává přátele doslova na první pohled, je to žena s pevnou vůlí, silnou přesvědčením, člověk velkého srdce, oddaná učitelskému povolání, je skvělá matka a manželka – to je Petra Slavíková (rozená Marková), dcera Helenky a Břetislava Markových, které jsme často potkávali ještě před několika lety na komunitních akcích v Torontu. Když přícestovali do Kanady, Helene bylo pět a Petruše zhruba čtyři roky. Napsledy se, už jako rodiče dcer, jež se rozrody zůstávají ve staré domovině své i svých rodičů na jižní Moravě, usadili v menším domě v Orangeville, odkud – po zvážení situace před několika lety – nakonec volili finální návrat.

V Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně proběhlo testování v úterý 1. října od 13 do 17 hodin a v úterý 22. října od 7 h. ráno. Tedy krátce poté, co nastoupila Petra do nemocnice na léčbu. Do Národního registru kostní dřeně se tak v ten den zapsalo na sto nových lidí... O pár dnů později přibyly sportovci a novi dobrovolníci. A chystají se další v Praze. Spontánní odesvětka na výzvu rodiny Petry Slavíkové přináší výsledek, nad kterým i odborníci kroutí hlavami v úzase.

Smutný je příběh druhorozené dcery manželů Heleny a Břetislava Markových: Petruška, dnes 34letá matka 4leté Elišky a učitelka angličtiny ve Zlíně, byla leukemii na brněnské onkologii diagnostikována již před třemi lety. Tehdy svoji únavu a slabost příčitala starostlivosti o svou 9měsíční dcerku. Následovala celá řada odborných vyšetření na brněnské speciálce, která potvrdila, že se jedná o akutní formu leukémie, a která musela být završena celkem třemi cykly agresivní chemoterapie. Už tenkrát se lékaři rozhodli hledat dárci kostní dřeně. Bohužel, snaha výsledky neprinesla. A tak pacientka

podstoupila alespoň autologní transplantaci (tj. léčebný výkon, při kterém se po předcházející chemoterapii převádí pacientovi jeho krvetorné buňky zpět. Dárcem se tak stává sám pacient. Tento postup tak umožňuje podat intenzivní chemoterapii, která by jinak mohla být smrtelná – úplně by zničila krvetvorbu. Díky zpětnému převedení krvetorných buněk se při tomto výkonu krvetvorbu opět obnoví.) Jenom jeden člověk ze sta se takovým dárcem může stát, a měl by být ve věku věku 17-35 let, z identického etnika, dobrého zdraví. Zářivou zprávou, která potvrdila návrat akutní leukémie, se dotkla všech - zasáhla rodinu i kamarády Petry jak v Česku, tak i v Kanadě, kde vyvrátila a studovala. Záhy si však uvědomili, že tím jediným, co může pomoci, je optimistická nálada a především nalezení správného dárcě... A tak začali velkou kampaň nabádající k nalezení vhodného dárců kostní dřeně. Rozesílali dopisy, zainteresovali veřejká média, vytvořili webovou stránku s názvem "The Petra Project", založili stejnojmenný účet, kam se mohou bezpečně posílat finanční dary k provedení nezbytných procedur. „Aá, já jí toho dárcé najít prostě musím, když jím nemohu být sama; věří její starší sestra Helena. „Ovšem nejdé jenom o testy, Petra bude potřebovat také léky a na úhradu za měsíce pobytu v nemocnici - a procedura se bude opakovat ještě i v prosinci... není na co čekat.“

O uisilovně snaze, hlavně však o osobnosti mladé učitelky, hovoří také webová stránka vytvořená jejími přítelkyněmi z děloství Markétou Lund (roz. Šemíková) a Jenn Rodgers. Z textu vyznívá vřelost všech zúčastněných a úsilí, s jakým se do hledání pustili: www.thePetraProject.com. Mj. se na ní říká, že na světě je registrováno na 12 milionů potenciálních dárců, ovšem pouhých 300 tis. Kanadánů (!)... Chcete vědět více? Je to jednoduché, zajděte na www.onematch.ca a seznámte se s problematikou. Příběh Petry Slavíkové teprve

začal, a začal optimisticky, spontánně, hlásí se dobrovolníci, kteří v sobě cítí zodpovědnost za budoucnost svých přátel... znamení toho, že v

Petra s dcerkou Eliškou

naši staré matičce lidské kvality nevymřely. Lze věřit také tomu, že stejné kvality se uchovaly i v lidech, kteří zemí dávno či nedávno opustili.

Pomožte zachránit život nejen mladé zlinské učitelky, ale i ostatních, kteří jsou na dárkovství nutně odkázáni.

„Naším cílem je o nejméně tisíc dárců zvýšit počet v registru Kanady ještě před vánocními svátky a na kontě mít takových 28 tis. dolarů k zabezpečení nutných procedur,“ přiznává realitu Petruščina o něco málo starší sestra Helena Marková. Staňte se jedněmi z nich...

Pokud jste se rozhodli darovat finance, prosíme, odeslete jakoukoliv částku na šeku uvedte :

The Petra Project

Adresa:

The Petra Project c/o Jenn Rodgers, PO Box 2337, Revelstoke, BC V0E 2S0

Je možné použít také e-transfer thepetraproject@hotmail.com

Více: www.thepetraproject.com www.kostnidren.cz/nadace,

www.onematch.com, nadace@kostnidren.cz

(Čtěte také na str. 9)

Česká a slovenská sdružení v Kanadě
Pobočka Toronto
Masaryk Memorial Institute
Sokol Kanada a Sokol Toronto

VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA OSLAVU 28. ŘÍJNA

95. VÝROČÍ VZNIKU SAMOSTATNÉ ČSR

Neděle 27. října v 16.00 hodin

Hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave.
Toronto

Kulturní program, občerstvení, setkání krajanů
Těšíme se na Vás a Vaše přátele

KE DNI

Jak vypadá předvolební atmosféra ve staré domovině, to si umíme představit téměř živě. Ten čas prožíváme poměrně s ledovým klidem. Konečně, proč také ne, už jsme si zvykli na to, že každé volby jsou vlastně něco jako vojenské cvičení – když se nepodaří, vyhlásí se prostě nové. A obě je na tom docela stejně - vždy se počítá se ztrátami jak na lidech, tak na finančích. A obě překoná očekávání – předpokládají se prostě nevplývný, skutečnost je barvitéjší... Takže, ven s tykadly a koukňeme se, co říká křišťálová koule za mořem nyní, těsně před volbami užcast 23 politických stran, na 8 mil. voličů a 200 poslaneckých mandátů...

Výsledky z Českých novin.cz: favoritem sněmovních voleb zůstává ČSSD 28,5 % voličů, 2. místo komunisté a hnutí ANO se ziskem 12,5 % hlasů, TOP 09 by získala 11 % a ODS 6,5 %. Do Sněmovny by se dostaly ještě KDU-ČSL a Úsvit přímě demokracie Tomia Okamury. Těsně pod 5% hranicí se pochybuje Strana práv občanů - zemanovci (SPOZ), vyplývá z modelu společnosti TNS Aisa vypracovaného pro Českou televizi. Lidovci by získali 6 %. Pro SPOZ by hlasovalo 4,5 % a Straně zelených by svůj hlas dalo 3,5 %. Mezi ostatní politické subjekty by voliči rozdělili 8 % hlasů.

Společnost TNS Aisa upozornila, že jen 38 % lidí, ochočno jít k volbám, ví, komu svůj hlas vhodí. Naproti tomu 26 % ze vzorku 1200 dotazovaných deklaruje, že se jejich rozhodnutí ještě změní, 11 % volit nechce vůbec... (Ooops!).

V Praze by volby do Sněmovny vyhrála TOP 09 se ziskem 31 % hlasů. Výplývá to z odhadu tzv. volebního potenciálu, který pro ČT zpracovaly agentury Median a STEM/MARK. Podle tohoto průzku mu jde zatím o jediný kraj, ve kterém by nezvítězila ČSSD, jež je favoritem voleb. Sociální demokraté by v Praze skončili s 26 %, třetí bylo ANO s 19,5 %, čtvrtá ODS se 17 % hlasů. Komunisté v Praze mají podporu 10,5 %, zemanovci jsou i tady někde na konci.

K nejdiskutovanějším jménům v tlačení o židli patří bezesporu jméno Bratislavana Andreje Babiše (*1954), který přijal české občanství. Je druhým boháčem v adoptivní zemi - podle Forbese činilo jeho jmění v březnu tř. 2 miliardy dolarů (Týden odhadl jeho jmění vloni na 75-90 mld.), ve světě tak obsadil 937. příčku (vůbec by mi to s miliardou štěstivých amerických bankovek v kapsce nevadilo). Jen pro ty nejneklidnější - člověkem s nejčetnějším měsíčním zlatáků v ČR je již tradiční Petr Kellner (*1964). Americký časopis Forbes pro r. 2012 odhadl jeho majetek na 10,4 mld. dolarů a v žebříčku světových miliardářů ho zařadil na 106. místo (už měl i lepší odhadem z roku 2008 se s 9 mld. dolarů -150 miliard Kč - posunul na 91. místo nejbohatších lidí na světě. Holt, už se mu nedáří...?). Ale tento talentovaný podnikatel se do voleb nehrne.

A protože Babišova minulost nabízí i estébáckou minulost, vypadávají z deníku nové a nové otazníky. Ovšem opatrně, protože miliardář Babiš si v červnu kupil společnost Mafra - tj. MF DNES, Lidové noviny a server iDNES.cz a hudební televize Očko. Tak to se bude o kampani dobro ptát... že, páni redaktori?

Volby se konají 25. a 26. října, nezapomeňte vhodit svoji kartíku do urničky na GK v Torontu v době 14.00-21.00 h.

Krásný podzim i se sluníčkem přeje
Vaše Věra Kohoutová

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

PÁ-NE 25.-27.10. - uvádí Nové divadlo českou komedii Světáci. Podle předlohy Vratislava Blážka, Zdeňka Podskalského a Jiřího Vrbeckého hru režíruje Jana Fabiánová.

Na scéně Nového divadla se představí ve svých rolich na dvacet členů Nového divadla plus technický tým za oponou. Těšme se společně na premiéru v pátek 25. října ve 20.00 h. v mississauzském divadle Maja Prentic Theatre. 3560 Dixie Rd., Mississauga, rezervace: 416.463 3182.

NE 27.10. v 16.00 - vzpomínka na 28. říjen 1918, kdy byla vyhlášena Československá republika jako stát Čechů a Slováků - vzpomínáme 95. výročí tohoto významného historického data. Program, občerstvení - pořádá ČSSK Toronto, Sokol Toronto a Masarykův ústav v sále kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto.

ST 30.10. v 18.00 (do 23.00) - Easter Island through the Artists Inner Eye Art Photography by artist Pavla Quinn, Laurier Gallery (ONE NIGHT SHOW ONLY), 113 Jefferson Av., Toronto, info: 416.232 0217, www.lauriergallery.com

PO 7.11. v 19.30 - křest CD SIDNEY, MON AMI s kapelou Georga Groesmana Bohemian Swing, hraje Brandon Walker na soprán saxofon, Ian MacGillivray - trubka, Rafael Keren - akordeon, Rachel Melas - kontrabas, David MacDougal - bicí a GG na kytařu a banjo. Večer je věnován legendě Sidneymu Bechetovi, rodákovi v New Orleansu. HUGH'S ROOM, Toronto, rezervace 416.531 6604.

NE 10.11. v 17.00 - Nokturna ve městě s renomovaným pianistou Borisem Krajným, kostel sv. Václava 496 Gladstone Ave., Toronto, info a rezervace 416.481 7294.

NE 24.11. v 11.30 (do 15.00) - vánoční sokolské trhy, mj. k mání oběd, občerstvení, vánoční cukroví, dárkové předměty, knihy, DVD s českými filmy, vánočky, tombola, mikulášská nadílka pro děti. Kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto. Zájemci o prodej vlastního zboží, ohlaste se, info: Maruška Crháková 416.242 5914, email marie crhak@yahoo.ca.

SO 30.11. v 19.00 - Mikulášská zábava, pořádá Sokol, možnost zakoupení večeře od 19.00 hodin, hudba k tanci začne hrát ve 20.00 h, občerstvení, přineste si dárky pro své milé, Mikuláš je rozdá. Hraje skupina Dušana Drobňeho. Vstupné \$ 25.00, mládež \$ 15.00. Kostel sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto, info: Maruška Crháková 416.242 5914, email marie crhak@yahoo.ca.

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá v 10.00 (do 12.00) - Česká doplňovací škola Masarykova ústavu se koná v učebně, 98 Bathurst St., Toronto. Pro děti ve věku 5-12 let, info 416.439 4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 - česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info třídní učitelka Marian Vlachová - tel. 416.628 3690, email: mvleachová@gmail.com, nebo Renata Freibergová - tel. 416.887 9863, email: renata.freiberg@yahoo.com. Zápisné \$ 25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát i povídat si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00-11.30 - pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener.

Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pirovou Mirkapirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale Blanka. Michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczechandslovaks.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 - v Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ÚT v 7.30 opakování - vysílá Nová vize v dosahu Ontario na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešovská, tel: 647.892 6912, Nova Vize, 498 Quebec Ave. Toronto, ON, M6P 2V7, novavize.ca@gmail.com, na www.novavize.com naleznete některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarína Ho-

molová. Tel: 647.233 3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvsedna.com.

SOKOL TORONTO PRAVIDELNÉ CVIČENÍ:

PO - volejbal 20.00 - 22.00 ST - muži a ženy 20.00 - 22.00 G. Harvey S.I. 1700 Kelle St. Info: Marie Crháková 416.242 5914, ariechrak@yahoo.ca

SOKOL TORONTO DĚTI A MLÁDEŽ:

SO 16.30 - 18.30 FIT FOR LIFE GYM, 601 Magnetic Dr. U21, Nort York. Info: Marie Crháková 416.242 5914, email: mariecrhak@yahoo.ca

CALGARY

Navštívte dobře vybavenou veřejnou knihovnu v Catholic Pastoral Center, 120 - 17 Ave. SW, půjčují tam knihy na měsíc bez poplatku, telefon 403.218 5502, katalog on-line (M. Hlaváček)

PO každě v 15.00 - český a slovenský dětský kroužek „Kulihrášek“ a český a slovenský Dětský klub obnovuje svoji činnost (do 9. 12. t.r.). Rodiče s dětmi se scházejí ve Varsity Bible Church (4807 Valiant Dr. NW). Dětský kroužek je přístupný pro děti od 4 let a dětský klub pro děti od 5 let. Výuka dětí je rozdělena na dvou skupin. V kroužku děti hrají hry, čtěm jiné pohádky, zpíváváme v českém a slovenském jazyce.

Dětský Klub se koná ve stejných hodinách a je zaměřený na výuku českého nebo slovenského jazyka a na hry pro starší děti. Rodičovský příspěvek na kroužek nebo klub je \$10.00 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádosti a dotazy ohotně vyřídí Andrea Loewen na emailu: andrealoewen@yahoo.ca, 403.270 8164.

CALGARSKE LISTY

vydává zhruba 4x do roka calgarská pobočka ČSSK, roční předplatné \$15, šeky zašlete či pište na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Calgary Branch, PO Box 355, Calgary, T2P 2H9. (Info Božena Kellnerová)

EDMONTON

Pobočka ČSSK Edmonton oznamuje, že stále pokračuje krajanská soutěž "Kanada objektivem krajanů". Najdete ji na www.cssk.ca/FS-2012-2013. Digitální fotografie, které „ulovíte“ při svých prázdninových cestách po Kanadě, jednoduše zašlete e-mailem na adresu: fotosoutez@cssk.ca. Napište své jméno, poštovní adresu i název snímku. Čekají Vás pěkné ceny. Uzávěrka soutěže je 31.12.2013. Těšíme se na Vaše záběry. (eb)

28.10. - pořádá SVU Edmonton společně s Wirth Institute, University of Alberta, tradiční večer s hudbou a večeří u příležitosti 95. výročí vzniku samostatné ČSR.

Slavnostní večer se bude konat ve Fakultním klubu Albertské univerzity. Hostovat bude známý pianista Boris Krajný z Prahy. Nasledující dne se uskuteční v Muttart Hall, Edmonton College, jeho klavírní recitál.

KITCHENER-W-G

ČASOPIS DOBRÝ DEN

vydává ČSSK, objednávka: ekratoch@sympatico.ca, tel. 519.821 3321. Příspěvek laskavě pošlete na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G Branch, 550 King St. N., PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5.

ÚT každá 19.00-20.00 - cvičení Sokola, Elizabeth Ziegler School, začne zase od září. Info: náčelnice Sokola Jana Otrubová 519.884 9185. Noví zájemci jsou všitáni i s rodinami a přáteli.

SO každá 9.00 -11.30 - vyučování české a slovenské školy pro děti JK - 8. třída pod záštitou Waterloo Catholic School District Board. Vice informací našeznete na www.kwczechandslovaks.com. Pokud se rozhodnete pro finanční nebo materiální podporu, za kterou ve jménu dětí předem děkujeme, pak odeslete na adresu: CAC-Czech/or Slovak school, 550 King St.N, POB 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5.

MONTRÉAL

18.10.-9.11. - výstava nazvaná „Eva Lapka – 10 ans“ v galerii McClure, 350 Victoria Ave., Westmount. Vernisáž se bude konat 17. října v 18.00 h.: keramická díla, která umělkyně vytvořila během posledních 10 let a která svědčí o jejím uměleckém vývoji v technice zpracování hliny i v poetickém způsobu ztvárnění lidského těla. Více informací najdete na stránce www.centreartistes-suisuels.ca nebo na tel. 514.488 9559.

NE 20.10. v 11.00 - misie sv. Václava se koná v kapli ve 3. patře budovy Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street West (roh West Broadway). Růženec se modlíme od 10.30 h. Prosíme, přicházejte před jedenáctou, budova se v 11 hodin zamyká. Děkujeme. (Rose Mary Strban)

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

Číslo 21 vyšlo 17. října, uzávěrka pro číslo 22 je 25. 10. a vyjde 31. října 2013

Pište vera.toronto@gmail.com cell: 647.608 1713

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

PÁ 1.11. v 19.00 – pobočka ČSSK a Sokol u příležitosti 95. výročí vzniku ČSR pořádá koncert, sál Marie Stéphane, École de musique Vincent d'Indy, 628 chemin de la Côte Sainte Catherine, Outremont. Učiníkují Trio Valdštýn: Mana Shiraishi (housle), Kateřina Jurášková (cello), Martin Karliček (klavír) - Joseph Haydn - Piano Trio in G major „Gypsy“, Josef Suk - Piano Trio Op. 2, Antonín Dvořák - Piano Trio in F minor. Vstupné \$20, senioři a studenti \$15.

SO 9.11. v 11.00 (do 15.00) – pořádá pobočka ČSSK tradiční předvánoční bazar, hala kostela sv. Ignáce, 4455 West Broadway. V nabídce jsou tradiční jídla - chlebíčky, páry a polévky. Ke koupi bude jako obvykle velký výběr můjčíků a domácí vánoční pečivo. Uvítáme, když nám budeš chtít během bazaru pomoci ať už s přípravou, prodejem nebo s úklidem. V tom případě zavolejte Emu Košackou (514.735 5795) nebo Mišu Fuchsovou (514.737 8325). Pokud chcete pomoci s vánočním cukroví, a máte v úmyslu po bazar cukroví koupit, v tom případě prosím, abyste raději darovali finanční příspěvek. Balení cukroví bude je připraveno na UT 5.11. ve 14.00 h. v Českém domě, 6540 McLynn.

Pokud máte doma knihy, volejte nejprve Aleně Martinů 514.484 6177 nebo Emě Košacké 514.735 5795, abychom dohodli odvoz. Nevozte knihy přímo na bazar, je třeba je předem protřídit a srovnat na stoly. Zájem je především o dětské knížky, humor a detektivky. (Emá Košacká)

NE 10.11. v 17.00 – řádná valná hromada Sokola Montreal, restaurace Prague na Cote-des-Neiges. (Ludvík Martinů)

ÚT 19.11. v 19.30 - výborová schůze montrealské odbočky ČSSK v Českém domě, 6540 McLynn. Zhodnotíme na ní dosavadní podzimní akce. Kdo by nám chtěl v našich aktivitách pomoci, je srdečně na schůzích vítán. (E. Košacká)

SO 23.11. ve 20.00 – pořádá Sokol a ČSSK Mikulášskou zábavu, sál hala kostela sv. Cyrila a Metoděje, 7187 - 2nd Avenue (roh Jean Talon). K tanci bude hrát kapela Edelweiss. Půlnoční tombola. Mikuláš nadělí dáry, které přinesete (poštovne \$1 za dárek), vstupné \$20.00 dospělí, \$15.00 studenti a senioři, děti do 12 let zdarma. Info a lístky: 514.737 8325, 514.735 5795 a 514.484 6177. (AM)

NE 1.12. v 15.00 – Mikulášská nadílka pro děti v salonku kostela sv. Ignáce, 4455 West Broadway, vstup volný. Mikuláš bude rozdávat dětem dáry, které přinesete. Prosím, sdělte do 10. 11. Aleně Martinů, s koliká dětmi chcete přijít, tel. 514.484 6177 nebo emailem amartinu@yahoo.com. (AM)

Finanční podporu na věstník pošlete laskavě na adresu 5080 Glencairn Ave., Montreal, QC H3W 2B4. Vice: montrealvestnik@gmail.com, www.montrealvestnik.com. Czech and Slovak Vestnik - dotazy a informace můžete posílat na montrealvestnik@gmail.com. (Info z tiskoviny Montrealský věstník, 2013)

VANCOUVER

NE 3.11. ve 13.00 (do 15.00) pořádá pobočka ČSSK předvánoční a knižní bazar, Slovenian Hall, Burnaby

NE 8.12. v 15.00 – Mikulášská nadílka, Jaycee House, North Vancouver, pořádá pobočka ČSSK. Více info na webu www.cssk.ca anebo na Facebooku.

Už jste četli nový ZPRAVODAJ VANCOUVERSKE ODBOČKY ČSSK? Vychází čtyřikrát ročně a řídí jej Blanka Ondřešáková. Nové číslo si určitě nechcete ujít. Případné dary na podporu vydávání zasílejte na adresu Czech and Slovak Association, 797-916 West Broadway, Vancouver, BC, V5Z 1K7.

WINNIPEG ČASOPIS PRAMEN

vydává odbočka ČSSK ve Winnipegu, vychází čtyřikrát do roka. Zájemci, napište si o něj na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Winnipeg Branch, Attn. Pramen, PO BOX 1732, Winnipeg, Manitoba, Ca, R3C 2Z9. Každá finanční podpora je vítána třeba uplatněním inzerátu. Tel. 204.256 3713, email: mishagogel@shaw.ca

ČESKÁ KNIHOVNA MMI NA MASARYKTOWNU

STŘEDA 16.00 - 21.00 TEL: 416.439 0792

Přijďte si vypůjčit filmy, knížky, magazíny, dětskou i studijní literaturu v češtině.

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto
Info kancelář MMI 416.439 4354

Porotci Olinka Turoková a Roman Vrba, předsedkyně Klubu Katarína Kozáková se soutěžícími dětmi v ev. kostele sv. Pavla v Torontu po vyhlášení výsledků.
Foto -lko-

Slovenský verš je krásný

Krásnou tradici zavedl Klub Martina Rázusa (ustavený při ev. farnosti sv. Pavla v Torontu) - soutěž v recitaci básní dětí s názvem Maroško. Všichni si uvědomujeme, jak velkou emotivní sílu má verš. Jak silně působí na smysly recituujícího i posluchače. Mnozí rým přirovnávají k melodice hudby.

Slova, jejich poeтика a melodie se vypisují hluboko do mysli, podněcují fantazii a prožitek. Tím spíše je nutné věnovat se veršování, že naše děti nemají kolem sebe jazykové vzory, takže rodný jazyk jejich rodičů a prarodičů se dostává vedle ostatních svým způsobem do pozadí. Poměrně vzácně slyšíme u dětí slovenštinu bez cizojazyčného přizvučku, s její typickou měkkostí a melodičností.

V tomto smyslu plní recitační soutěž velmi přínosnou úlohu. Při nejmenším se děti učí básni s rodiči, kteří je zasvěcují do jazyka s jemnými nuancemi výslovnosti i intonace. A tak se stala recitace přirozenou součástí snahy o rozvinutí slovenštiny v imigraci, byť za podmínek někdy i svízelých. A proto za zvládnutí recitace patří dětem naš obdiv a jejich rodičům uznání.

VÝSLEDKY: kategorie dětí do 5 let věku: 1. Karolína Šagátová – básni Môj Mací k od Márie Ďuričkovej, 2. Laura Šulíková – Žabiatko Ľudmily Podavorinskéj, 3. Vanesa Šulíková – báseň Žabiatko od Ľudmily Podavorinskéj.

Kat. starších dětí do 10 let: 1. Ariana Hoffmanová – Fialôčka a Kam tie kvapky letia od Kristy Bendovej, 2. Štefka Bartalošová – Ostrom pokladov od Štefana Moravčíka, 3. Nicol Swekla – Bola raz jedna trieda od Kristy Bendovej. Blahopřejeme!

Soutěž slovem provázela Katarína Homolová z TV Slovenský svet, v porotě zasedli Roman Vrba, Ol'ga Turoková a Katarína Kozáková, která program uvedla jménem Klubu Martina Rázusa. V průběhu odpoledne se konal zábavný program pro děti spojený s občerstvením. Klub, v jehož čele stojí Katarína Kozáková, oceňuje podporu Úradu Slovákov žijících v zahraničí. -lko -

BOHEMIAN SWING: SIDNEY, MON AMI

Čtvrtek 7. listopadu od 19.30 h. v HUGH'S ROOM
2261 Dundas St. W. Toronto

Předpokládáme vysokou návštěvnost: večer propaguje torontská jazzová stanice JazzFM. Po koncertu kapela pojede na americké turné. Již nyní jsou zadány koncerty na Floridě, Georgii, v lowě a s největší pravděpodobností vystoupí kapela i v Bechetově rodišti New Orleansu!!

Těšíme se na Vaši návštěvu a na šíření jména SIDNEY BECHET - jazzman, který změnil jazz a dal mu emocní hloubku, melancholii a současně i veselé kreolské existence.

Zapište si do kalendáře KREST CD SIDNEY, MON AMI s kapelou Bohemian Swing, ve které bude hvězdou Brandon Walker na soprán saxofonu, dále budou hrát Ian MacGillivray - trubka, Rafael Keren - akordeon, Rachel Melas - kontrabas, David MacDougall - bicí, a Jiří Grosman - kytara a banjo. Přijďte se potěšit hudbou Sidney Becheta, který patří k největším postavám jazzu a hudby 20. století vůbec.

Rezervace: 416-531-6604

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR v KANADĚ
251 Cooper St..
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR v TORONTO
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +(416) 972 1476
Fax: +(416) 972 6991
Email: toronto@mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

**HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR v CALGARY**
Hon. konzul JERRY JELÍNEK
Ste. 611 – 71st Avenue SE Calgary,
AB, T2H 0S7
Tel: (403) 269 4924
Fax: (403) 261 3077
Email: calgary@honorary.mzv.cz
jelinek@terragement.ca

**HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR v MONTREALU**
Hon. konzul dr. HYNEK ŽÍKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5
Tel: (514) 316 4383
Email: montreal@honorary.mzv.cz

VELVYSL. KANADY v PRAZE
Ve strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: +(420)272 101 800
Fax: +(420)272 101 890
Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK v KANADĚ
PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241
Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredi@cssk.ca nebo toronto@cssk.ca, www.cssk.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email:nove.divadlo@gmail.com

**ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL
SV. VÁCLAVA**
Rev. LIBOR ŠVORČÍK
496 Gladstone Av., Toronto,
ON M6H 3H9
Tel: (416)532 5272
Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8
Tel: (416) 658 9793

**RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA
A METODA**, farár JOZEF VANO
5255 Thornwood Dr., Mississauga,
ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

THE BATA SHOE MUSEUM
327 Bloor St. W., Toronto, ON
Tel: (416) 979 7799

**DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
UNIVERSITY OF TORONTO**
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

HONORÁRNÍ KONZULÁT ČR
ve Vancouveru není v provozu.

Ve dvacátém čísle ND byl zveřejněn pozoruhodný článek (Ztělesnění „české šíkownosti“) bývalého politika Občanské demokratické aliance (zanikla 2007) a dnes advokáta Jana Kalvody. Originálním způsobem sobě vlastním popsal chování současného českého prezidenta. Vskutku: na domácím poli vyvolává Miloš Zeman a lidé s ním spojení prostřednictvím „jeho“ partaje SPOZ (Strany práv občanů ZEMANOVCI) údív, rozcárování a obavy. Konec konců politik, který označí pojmem ústavní zvyklosti výrazem „idiotský“, nutí tu část veřejnosti, která vnímá demokracii jako cosi téměř posvátného, k nejvyšší obezřetnosti. Zejména, bylo-li hlavním cílem nového prezidenta svržení demokraticky zvolené vlády. Billboardy před volbou hlavy státu hovorily jasné: Zvolení Zemana rovná se konec Nečase.

Bída a současně pikantnost české politiky spočívá v tom, že Nečas a jeho kabinet padli ze známých důvodů sami a poskytli tím Zemanovi obrovský manévrovací prostor. Ten nazaváhal a plně ho využíl. Před nadcházejícími předčasnými volbami vládne zemí jím jmenovaný kabinet v demisi (což je formálně v pořádku), ovšem složenou z osobnosti, které nikdo nikdy nevolil (což tak docela košer není). A ačkoli se mělo jednat o „vládu odborníků“, tedy složenou z nestranických person, tým premiéra Rusnoka je stejně „nadstranický“ jako sám prezident, jehož kandlář Mynář kandiduje s jeho podporou za SPOZ jako lídr v Zlínském kraji. Nebot nemá rád čestné kryštally čistých ministrů-odborníků také kandiduje za SPOZ v blížících se volbách. Tož tak: ústavní zvyklosti jsou idiotské a politická kultura dostává bez skrupulí na frak. Co je na tom nejhorší: císař je nahý – a ani náznakem se nestydí. Ještě si v tom libuje. Jak už to ale v životě i politice bývá, nic není černobílé. Zářímo doma počí-

I prezident Zeman může mít správný názor

Pro ND Lubomír Stejskal

nání prezidenta vyvolává občas deziluzi z přímé volby hlavy státu (dobře vám tak, co jste si zvolili, to máte, píši v internetových diskusích Zemanovi odpůrci) a mrazení v zádech, v záležitostech zahraničních prokáže tu a tam bystrý úsudek. Nejnověji v kauze české ambasády ve Státu Izrael. Díky jeho nápadu přemístit ji z Tel Avivu do Jeruzaléma se ukázalo, že Česká republika není tak bezvýznamná země, jak si mnohdy myslíme. Zemanova iniciativa vyvolala odezvu Ligy arabských států (LAS), která si chce pozvat „na kobereček“ českého velvyslance v Káhiře Pavla Kafku a „vysvětlit“ mu, jak jsou podobné výroky „nebezpečné“.

Stížnost hodlá LAS předně i na půdě Evropské unie. V této souvislosti bych rád citoval myšlenku Jana Sarky, Čecha žijícího v USA: „A já se ptám: Jaké výroky jsou nebezpečnější? Ty o stěhování ambasády, nebo ty, které zpochybňují holocaust, vyzývají k vymazání Izraele z mapy světa, nabádají rodilé Belgie, aby opustili Belgii, pokud mají problém s právem šaria?“ Sarka zveřejnil tuhé úvahu na svém internetovém blogu, kde se dále ptá:

„A stalo se někdy, že by si Liga arabských států pozvala na kobereček zástupce Iránu, Muslimského bratrstva, Muslimské obce v Belgii, někoho z Al-Kajdy či Talibánu a vysvětla jim, že takovéto výroky jsou nebezpečné? Navzdory tisícům a jedné výhradě vůči prezidentovi počínání v domácí politice mi nelze upřít odvahu říci to, co si mnozí ve skrytu duše myslí. Ať se nám to líbí nebo ne, hlavní městem Kanady není Toronto, ale Ottawa. České velvyslanectví sídlí proto na ottawské Cooper Street a nikoli v největším městě Země javorů. Stejně tak v Izraeli: hlavním městem je Jeruzalém, nikoli Tel Aviv. Přesto naše ambasáda, stejně jaké mise jiných států světa, nemá sídlo v Jeruzalémě, ale ve správném středisku jedné z izraelských „provincii“ – Tel Avivu. Je to nenormální stav, který volá po změně.“

Námitka Palestinců, u nichž Zemanův návrh generoval hysterickou reakci, je mírně řečeno podivná. Přemístění českého velvyslanectví z „krajského“ města do metropole by pří narušil mírový proces. Důvod? Reprezentace palestinských Arabů si nárokuje Jeruzalém, údajně pouze jeho východní část, jako hlavní město svého budoucího státu Palestina. Pomineme-li fakt, že Jeruzalém by měl být znovu rozdělen, jako za studené války německý Berlin (Ronald Reagan bláhá paměti: Mr. Gorbachev, Tear Down This Wall), pak si musíme položit otázku, proč Zemanův návrh vyvolává mezi Araby takový odpor? Rekl snad český prezident, že ambasáda má být zřízena ve východním Jeruzalémě? Nikoli. Bezpochyby měl na mysl jeho západní část, která náleží Izraeli od skončení první války s Araby z let 1948/1949. Proč je tedy návrh umístit ambasádu do západní části Jeruzaléma pro Araby „nebezpečný“ (jinak řečeno: neprjatelný)? Nárokují si snad Palestinci jako své budoucí hlavní město celý Jeruzalém? Pokud ano, pak překázkou mírového narovnání není prezident jedné malé středoevropské země, ale oni sami – požadavkem něčeho, co se zcela vymyká politické realitě a mírové řešení posunuje do oblasti zázraků.

Uvedená záležitost, jakkoli jde o bouři ve sklenici vody, je dalším důkazem toho, jak komplikovaná je situace na Středním východě – a jak kontroverzní osobnosti je první přímo zvolený český prezident. Jedno mu ale upřílt lež. V otázce arabsko-izraelského konfliktu zastává názory, s nimiž se může zotoznit i člověk, který s jeho vnitropolitickými kroky zásadně nesouhlasí.

František Tesař se narodil 2. prosince 1914 v Nedakonicích u Uherského Hradiště. V srpnu 1934 začal pracovat jako prodavač v Baťově prodejně obuvi v Prostějově, rok nato byl přeložen do Zlína na hlavní prodejnu na náměstí Práce, kde později přešel dárské oddělení jako jeho přednosta. Také ho poslali do kurzu hinduistického (František si myslí, že ho pošlou do Indie), ale stalo se něco jiného. František se počně pospal v rozboru s autorem této čtvrti:

„...V pondělí 14. února 1938, mě zavolali do kanceláře, první otáz-

ka byla - máte cestovní pas? Odpo- věděl jsem, že nemám, řekli mi tak dobré, my vám ho obstaráme. Poslali mě do Baťovy nemocnice na prohlídku na oddělení pro tropické nemoci a příští den (prohlídka dopadla dobré) mi řekli: v neděli 20. února jedete do Lagosu v Nigerii v západní Africe. Vlak odjíždí ze Zlína v šest hodin ráno. Zůstanete zde v exportním oddělení, připravíte si cestovní rád a informace, co se týkají NIGERIE. Ve středu jsem spakoval svých pár švestek a jel jsem domů do Hradiště. Když mi maminka otevřela dveře, tak se podívala, co všechno mně nesou z nádraží a ptá se, jestli jsem skončil v Baťu. Když jsem jí řekl, že nekončím, ale že jdu lodí do Nigerie, následovala: ale, Bože, a kde to je“, a když jsem jí ukázal na mapě Afriku a Nigerii, zápolila rukama a hned se křížovala. Když se z toho vzpamatovala, ptá se, jestli zůstanu teď pár dní doma, ale já musel vzít hned druhou lokálku a jet zpět do Zlína, odpoledne k Neherovi nechat si ušit nějaké šortky a lehký oblek, pak práce v kanceláři, všechno připravovat na odjezd. Bratry jsem ani neviděl, poslal jsem jim lístek z Londýna na rozloučenou. V exportním oddělení se plně pracovalo, práce bylo hodně, ale nikdo se mě nezeptal, jestli umím anglicky, to je nezajímalo. V kanceláři jsem též zjistil, že jdu v neděli ráno a jedna slečna odjížděla též do Nigerie, ale v sobotu večer a jinou lodí – proč nejedeme stejnou lodí? Jela se vdávat za jednoho našeho zaměstnance. Na moji otázkou se párové jen poušmáli, ovšem baťovská taktika: žádný z nás neznal anglicky, jeli jsme stejnou lodí, mluvilo by se jen česky, a když se jelo zvlášť, tak za tři týdny lodí jsme se něco anglicky naučit museli.“

20. února 1938 v 6 hodin ráno nasedl do lokálky do Otrokovic, kde přešel na rychlík do Prahy, dále do Norimberka, kde přesedel na Schnellzug nach Ostende (to bylo všecko, co německy znalo), dál lodí přes kanál do Doweru a vlakem do Londýna. Tam se vyspal v hotelu Grosvenor, dva dny se toulal po Londýně, pak našel cestovní kancelář, kde se nemohl domluvit. Naštěstí našli nějakého Čecha, který mu všecko vyřídil a ještě ho pozval na večeři. 23. února odjel zvláštním vlakem (ten zastavoval pouze v Coventry a bral jen lidí, kteří jeli na stejnou lodě jako František) do Liverpoolu. Tam se nalodil na ACCRU (co byla za války potopena německou ponorkou) a po zastávkách v Madeiře, Kanárských ostrovech, v Dakaru, Conakráře, Free-

townu, Monrovii, Abidžan Takkoradi, a Accre 11. března přistál v hlavním městě Nigérie, Lagosu. Život na lodi se Františkovi zamouval: „Pořád se jen jedlo, popíjelo a slunilo, také se hrály různé hry na palubě, a bylo tam i koupaliště.“

V Lagosu nastoupil v Baťově prodejně jako zástupce vedoucího, Slováka, který za tři měsíce jel na dovo-

lu přes Francii a Německo do Prahy. V Praze nějaký čas – ještě jako člen armády – pracoval pro UNRRU. Byla mu udělena řada medailí, o kterých říká: „Mám jich asi šest, ale to nejsou žádné velké metály jako Válečný kříž a podobně...“ Mezi nimi i Památní medaile k osvobození Dunkirku v květnu 1945, a československá státní medaile Za zásluhy II. stupně v uznání vynikajících činů mimo boj, jimiž se zasloužil o československou armádu. 28. října 1999 byl ministrem obrany České republiky povyšen na podplukovníka ve vyslužbě.

Během roku 1945 se přesunul do Anglie, kde řídil nákladní auta ze skladu do Portmouth, pak do Ostende a do Prahy. V Tilbury (sídlo Baťova koncernu v Anglii) si vyjednal návrat do Nigérie, kam připlul těsně před vánoci 1945. 1. ledna roku následujícího přešel do svého předchůdce v Abu dvě prodejny a dvě další otevřel, každou vzdálenou přes 100 km od města.

Ale František nemyslel pouze na obchod: „Při čundrování buší jsem si vzpomněl, že jsem si před válkou vyměnil dopis s nějakou slečnou z Brna.“ Dopis byl datován 5. 8. 1939 a byl adresován milé slečně Svatavě. František v něm piše: „Jistě Vás překvapí, kdo Vám piše, ačkoliv Vás nezná... bydlím (v Kané v Nigerii) s panem Neumanem, který mně hned

Za Františkem Tesařem

Zleva: František Tesař, František Ječmen a Jan Waldauf Foto -vk-

štisticík kurs tří týdnů u Angličanů, to byl kurz, kde se nesmělo chodit po malu, všechno klusem, i když se šlo fasovat jídlo, až jsme toho měli dost, tak jsme šli skákat... U tankové roty jsem jezdil s tankem. Až po dobu, kdy se armády vydaly do Francie, jsme jezdili po Anglii, Skotsku a Walesu po manévrech... Po vylodění armád nás přestěhovali do Francie, kde jsme udržovali Němce v obsazeném Dunkirku.“

Československá obrněná armáda, v níž sloužil pod vedením gen. A. Líšky, podnikla na počest 28. X. 1918 pečlivě plánovaný útok na několik menších farem obsazených Němci koncem října 1944 u Dunkirku a zájala na 100 nepřátelských vojáků. Při jejich výslechu se dobré uplatnili příslušníci armády mluvící česky a německy. Když přišel mír, Františkova kolona

na uvítanou hlásil, že nějaká slečna si chce ráda se mnou dopisovat... Opravdu pozdrav z domova. Ale od koho. Slečna Svatava, tak krásné jméno, až jsem se nad ním zamyslil... Osud – cesta, která vede člověka po celý život, anž by věděl, jak si s ním zahrává. Byla to náhoda, že jste došla od p. Neumana jeho fotografií, na které jsem byl šťastnou hnalodou i já...“

Tak začaly „milostné“ dopisy z Nigérie, jejichž vyvrcholením byl Františkův dopis z června 1947 rodicům Svatavě Kapounové: „Předně bych Vás chtěl poprosit o promluvit, že Vám piši, anž mě znáte. Jistě je Vám však již známo od Svatavy, že jsme se domluvili na tom, že přijede za mnou do Afriky, aby se stala mou ženou. Jelikož mi není možné požádat Vás o ruku Vaši slečny Svatavy osobně, dovolují si Vás požádat touto ne-

zvýkou cestou.“ Příští věta - zvlášť její ukončení - patří mezi perličky světové milostné literatury: „Jistě je to pro Vás téžek dát dceru někomu, koho neznáte a kterého nezná osobně ani Vaše dcerá.“ Tatínek Svatavy na dopis odpověděl souhlasem:

„...Dostanete Sváťu - hodnou, skromnou, vzdělanou a pořádnou. Chťej jsem z ní mít d. M. Bohužel, ta německá bestie zmařila všechno. Nyní prosím Boha, aby vše dobré dopadlo a dal Vám své požehnání, by jste byla oba štastni. Ku lidskému štěstí jest potřebi velmi málo, hlavně lásky a porozumění jeden druhému... Budeme se modlit za Vaše buďoucí štěstí.“

5. listopadu 1947 se Svatava Kapounová a František Tesař setkali na ležišti v Lagosu. Poněvadž to bylo jejich první setkání, nevěsta a ženich se pěkně představili, podali si ruku a dali si pusu. Tři dny nato (museli si pospíšit, poněvadž Svatavě bylo vžum uděleno s podmírkou, že se do 72 hodin vdá) se vzali v malém katolickém kostele v Abé.

Brzy po svatbě byl František přeložen do Benin City, kde převzal stanici, která skupovala gumu a prodejny obuvi v Sapelle, a o rok později do Jos řídil prodejny obuvi v Jose a Zarii (Zarie byla od Jos vzdálena 200 mil). V Jos se manželům Tesařovým narodil syn Petr. Začátkem roku 1950 přesídlili do Kano, kde František převzal hlavní sběrnu kůží - rok 1950 byl na kůži zvlášť úspěšný: jen kozích kůží za týden nakoupili až 8.000, vedle tisíců kůží hovězích a ovčích i značný počet kůží kůží.

V Kanu se manželům Tesařovým narodil druhý syn, Pavel. V roce 1956, kdy Nigerii navštívili manželé Bařovi, František požádal o přeložení do Kanady: v Nigerii pro evropské děti nebyly školy. V březnu 1957 opustili Tesařovi Nigerii. Stěhování (do Val d'Or v Quebecu) včetně více než dvou tisíc zavazadel hradila firma Bařa. Z Val d'Or byl František přeložen v květnu 1958 do Toronto jako vedoucí prodejny. Prodejen do roku 1979, kdy po 45 letech u firmy Bařa odešel do důchodu, vystřídal několik. Zatímco Svatava pokračovala ve svém zaměstnání v bance, František v příštích pěti letech ještě občas zaškočil u Bařů.

K jeho 75. narozeninám jeho syn Petr rodicům zaplatil cestu kolem světa. Mimořádně štastné manželství Svatavy a Františka ukončila smrt Svatavy v dubnu 2005.

Po jejím odchodu se František občas účastnil mše v kostele sv. Václava, a v roce 2010 stál s Janem Waldaufem - po mému soudu největším Sokolem své generace - čestnou stráž české vlajky při oslavě státního svátku (viz fotografie).

Jinak, pokud nedělal závareninu z ovoce, které pěstoval ve své zahrádce, nebo neprek báječné pečivo (jeho kremrole a vánoční cukroví byly bez konkurence), tak si kdykoliv bylo smutno, otevřel skříňku, ve které měl milostné dopisy z Nigerie, a zase byly spolu. Zemřel - předčasně - ve věku 98 let 30. září 2013.

Josef Čermák

Protože autor byl blízkým přítelem Františka Tesaře, požádali jsme ho, aby rozloučení pro naše čtenáře napsal. Za jeho laskavost mu upřímně děkujeme.

Věra Kohoutová, editorka

Strany vyhazují za kampaně desítky milionů

Předvolební kampaně politických stran pokaždé vyvolávají mnoho emocí. V posledních letech se často mluví o zbytečně přehnaných sumách, které politické subjekty pro nalákání voličů vynakládají. A stále častěji se mluví také o původu peněz, který občas není úplně jasný. Některé strany si proto zřídily transparentní účty, do kterých může nahlížet úplně každý. Politické strany (letos jich bude vstupovat do voleb na 23) před každými volbami utrácejí desítky a některé dokonce i stovky milionů korun za volební kampaně. S trochu nadšázkou se dá říct, že ty největší se předhánějí v tom, když si „koupí“ více voličů. Objemy peněz vynakládaných na kampaně se volby od voleb stále zvyšují. Sumy, které politické strany vynakládají na pronájem billboardů, tisk plakátů a předvolební akce pro potenciální voliče (kolem 8 mil. občanů), jsou opravdu neuvěřitelné.

Politické strany si tak před volbami pravidelně půjčují desítky milionů korun, které pak často horko těžko splácejí. Například CSSD utratila za svou volební kampaň v roce 2010 neuvěřitelných 184 milionů korun. Občanská demokratická strana vydala na volby ještě necelých 30 milionů více - 213 milionů. Menší strany tak velké rozpočty nemají, přesto ani ony se necháte nechat zahanbit - například KDU-ČSL, která ve Sněmovně chybí, vydala před minulými volbami 50 milionů korun.

Strana	Volby 2010 v Kč	volby 2013 v Kč
ČSSD	184 124 000	80 - 90 000 000
ODS	213 000 000	nezveřejněno
KDU-ČSL	50 000 000	35 - 40 000 000
KSCM	10 200 000	10 - 30 000 000
SZ	12 737 573.....	cca... 10 000 000
TOP 09 - STAN	53 628 000	50 000 000
VV	108 047 975	bez odpovědi
SPOZ.....	60 376 994	cca 20 000 000
Suverenita	7 000 000	řádové des. milionů
Česká pirátská strana.....	230 000	do 1 milionu Kč
ANO 2011	x	nemají limit
DSSS	bez odpovědi	do 1 milionu Kč
Strana svob. Občanů	1 100 000.....	1 500 000

Vzhledem k tomu, že původ financí není často zcela znám, vzniká prostor pro spekulace o korupci a možných záklulsních dohodách. Některé strany se proto rozhodly, že financování volebních kampaní veřejně ukážou pomocí transparentních účtů, které jsou volně přístupné na internetu. Některé strany však zřízení transparentního účtu nepovažují za důležité. Je pravda, že zákon politicky stranám takovou povinnost nenařizuje.

Zdroj: http://ln.nova.cz/zpravy/volby2013/velky-prehled-strany-vyhazují-za-kampaně-desítky-milionu-podívejte-se-do-jejich-uctu.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=2013-10-14

Jak to bude se Slováky v Česku od Nového roku?

Slováci, kteří dlouhodobě žijí a pracují v Česku, se často z praktických důvodů vzdávají slovenského občanství. Jak to tedy bude od Nového roku se Slováky v Česku?

Až dosud české zákony neumožňovaly mít více než jedno občanství, vše se ale změní od 1. ledna 2014, kdy začne platit zákon 186/2013 Sb., o státním občanství: Nová právní úprava plně opouští princip jediného státního občanství a naopak se zcela přiklání k možnosti existence dvojího (či vicerého) státního občanství pro české státní občany. V nové právní úpravě tak je jednoznačně akcentován trend, který se v oblasti státního občanství stále více uplatňuje i v jiných evropských státech, vysvětluje na svém webu ministerstvo zahraničí.

Až dosud totiž česká legislativa vyžadovala, v případě žádosti o české občanství, dokument, kterým ztratil své předcházející občanství. „Slováci v případě manželství s českým občanem museli požádat o „Propuštění ze státního svazku Slovenské republiky“, v ostatních případech o slovenské občanství automaticky přišly, když zažádaly o české občanství.“ vysvětluje na Českém rozhlasu vedoucí konzulárního oddělení slovenského velvyslanectví v Praze Anna Juríková. „Znamená to, že si od 1. ledna budou moci nechat obě státní občanství. Ve smyslu našeho zákona tedy neztrácejí slovenské občanství z důvodu manželství s občanem dané země, v tomto případě ČR.“

Zákon nově upravuje i občanství dětí. „Děti narozené v České republice, které mají jednoho z rodičů Čechu a jednoho Slováka, budou moci mít od ledna obě občanství - české i slovenské,“ upřesnila Juríková.

Podle Juríkové ovšem mají smíru Slováci, kteří dlouhodobě žijí v Česku a chtějí by mít obě občanství: „Úprava se týká jen česko-slovenských manželství.“

Zdroj: <http://ln.nova.cz/zpravy/domaci/zakon-povoli-dvoji-obcanstvi-jak-to-bude-se-slovakky-v-cesku.html>

Pětasedmdesáté výročí Mnichovské zrády dostalo pramalu mediální pozornost nejvíce proto, že dohoda neméně zrádná se zapéká před našima očima a málo politiků kvůli silným hlasem jako kvíel Winston Churchill před 75 lety, když řekl v parlamentu nesmrtelná slova premiérovému Chamberlainovi: „Volil jste v Mnichově, pane předsedo, mezi hanbu a válku; zvolil jste hanbu, a dostanete válku.“

Totéž se v posledních dnech září opakuje: namísto důrazné akce proti padouchovi, který hubí vlastní národ plynem, se bude jednat, zatímco muláhové v Iránu rozláčejí odstředivky a zahušťují uran do atomové bomby a ohrožují Střední východ, Evropu a tím celý svět.

A druhé nezapomenutelné, však mediálně opomenuté, výročí bylo v prvním týdnu října, a to byla válka Yom Kipur před 40 lety, kdy Izrael napadly Egypt a Sýrie. Nadarmo na Valného shromáždění OSN izraelský premiér Netanjahu upozornil, že nový iránský prezident Rouhani toliko kalí vodu, aby získal čas a sponzorovaný Putinem dokončuje A-bombu; a jako vždy na dějinových křížovatkách převládá naivita v soutěži s historickou zkušeností. Povíme si někdo, že kanadský se premiér Steven

Když se znectí historie, pitvorně se opakuje

Na aktuální téma pro ND Rosťa Firla

Harper Valného shromáždění OSN vůbec neúčastnil?

Paní Firla řekla, že by pódium s padouchy typu iránského lháře Hassana Rouhaniho a ruského Vladimíra Putina taky nesidela. Samozřejmě, ona není diplomat, jen slušný člověk. Kam nás prezident Obama zavádí, když bude jednat s padouchy? Západní spojení před sedmdesáti pěti lety v Mnichově si tak usilovně přál „mir pro svou dobu“, že přehlídl historická fakta, že Hitler rozlámal všechny dohody z Versailleské konference po první světové válce, a přeče se nepoučili a vydláždili Hitlerovi cestu do Sudet, Prahy a Varšavy, než sami vstoupili do války s nacisty.

Golda Meiová, izraelská premiérka, se také neměla na pozoru, co že provádějí Syřané a Egyptané, a Izrael upadl do sebeuspokojení a byl potrestán smrtí tisíců mladých Izraelců.

Prezident Obama zvolil hanbu, stejně jako Britové zvolili hanbu, zavírá oči před skutečností, jak to dělala Golda Meiová, a v Sýrii umírá tisíc lidí a do zahraničí prchá před tisíc lidí týdne, ale mluví se o Putinovi jako o záchránce a státníkovi, který se postará a chemické zbraně - čímž se může Sýrie zapomenout.

Zatímco se točí odstředivky v Iránu, v Americe se zastavil tok peněz do federálního útrácení a v druhé polovině října se budou vůdcové hádat o zvýšení amerického dluhu ze 17 triliónů o fous výš. Od roku 1979, kdy krachl šán v Iránu a Irán nastolil kurz Islámovlády, Kongres zvýšil americký dluh třicetkrát. Proč by Kongres nezvýšil hranici amerického dluhu po jednací?

A proč by se USA neztrápilo vyjednáváním s Asadem, Putinem a Rouhanim ještě víc? Pravděpodobně nejtrapnější bylo vyjednávání státního tajemníka USA Kerrhyho s ministrem zahraničí Venezuely. Tady měl Obama bystrý nápad, že po smrti Chaveze může zase propagovat nějaký „reset“ jako s Ruskem. Dopadlo to ještě hůř, než Maduro, nástupce Chaveze, nechal vyhodit US charge d'affaires plus dva pomocníky s tím, že pří sabotují venezuelskou elektrickou síť. Volal za nimi „Yankee, go home“, což může naznačit, do jaké dekadý minulého století bývalý řidič autobusu Maduro asi patří. Samozřejmě, není třeba sabotovat venezuelskou elektrickou síť - jako zbytek infrastruktury Venezuely se tato hrouší úplně bez cizí pomoci. Obama v Bílém domě, to je malý chicagský politik ve velkém světě, který jde bez ohledu na jeho každodenní tlachy svým darwinovským směrem přežít těch silnějších a bezohlednějších.

Foto Wikipedia

Světáci před premiérou

► ze str. 1 jak udělat takové množství přestaveb - a rozhodla jsem se je přiznat a provádět je před očima diváka, aby se staly organickou součástí show. Postaráj se o ně pékné vypadající děvčata... společně se světly, která hraje velkou roli (proto máme tři osvětlovače - hlavního a dva na bodové svícení po stranách) - všechno musí do sebe perfektně zapadat jako v orloji, jinak se prostě „neapoštouje“.

Vedle návrhu a funkčnosti scény - jednoduchá, náznaková, vystihující situaci, aby se mohli herci dobře pohybovat v prostoru, měla reziséřka na paměti i její barevnost. „Chtěla jsem neurčité prostředí, které se mění posunem, přísunem, početněním něčeho - aby scéna byla jenom náznakem prostředí. A už vůbec jsem nechtěla, aby převládala nad herectvím. Proto jsem volila tlumené barvy - burgundy a bílou - nebudete tříštit divákův vjem, na rozdíl od kostýmů, v nichž zase vynikou živé figurky. A hubda - to bylo to první, čím jsme vlastně začínali. Ivo Mejzr a Bohdan Zatouškaniuk, který jí přepsal a aranžoval, vložili do konečné podoby hodně talentu a času, aby nejen korespondovala se hrou, ale aby zůstala v diváckých pohoda a radost. V této hře je všechno „to nejtěžší“, pokouší se Jana o humor (na otázku, co je tady tím nejtěžším?), který ji také nikdy neopustil. Ani v době, kdy na zkouškách kolos s 22 postavami pořád někdo chyběl... až do téměř poslední chvíle.

Reziséřka prosazuje „hrát jako když nehráješ“ - lze to vůbec? „Herci jsou přirozenější, když perfektně ovládají text. Teprve potom se mohou do role ponět a hrát s ní, přicházíjí na správné pocity, vyjádřené správnou intonaci. Zbavit se deklamování textu s patosem je těžké zejména u méně zkušených. Samozřejmě jinak se hraje Shakespeare, jinak Cimrman. V ansámblu máme tři takové, co si roli sotva přečíteli a už věděli, co z ní mají udělat. Být přirozeným na scéně je opravdu těžké, ale zejména v této hře naprosto nezbytné. Pak se jde krok po kroku... Co si pamatuji, tak toto je jedna z nejzáročnejších her, kterou Nové divadlo vůbec dávalo. Právě proto, že je hra po všech stránkách dynamická, prolíná se mnohými prostředími, hraje v ní velký počet herců, obsahuje - i když jednoduché, ale i taneční aranžmá, písničky, hudbu...“

Co že by si přála reziséřka v této chvíli? - „...být nejméně o čtrnáct dnů starší...“, to je totiž doba, která nás od premiéry dělí... ale zrovna tak si přeje divákům přinést (jako minule v Malostranských) pohodu, radost a „...že budou odcházet z divadla populární smíchy...“, protože jim Nové divadlo přineslo specifický, tedy ryze český humor... Také, paní reziséřko, milí herci, herčky a technický sbore, zlomte vaz: Světáci právě jedou naostro!

ZÁHADY ČESKÉHO PARLAMENTU

Pro ND Rudolf Jiříček

Není tomu tak dávno, kdy nám v období totality 1969-92 vládlo Federální shromáždění, složené ze Sněmovny lidu (dolní komora) a Sněmovny národní (horní komora). Ze 150 poslanců Sněmovny národní bylo 75 voleno v České a 75 ve Slovenské republice. Poslance za ČSR volila Česká národní rada, za SSR Slovenská národní rada. V r. 1993 rozdělili V. Klaus a Vl. Mečiar ČSR na dvě samostatné republiky, Českou (ČR) a Slovenskou (SR). Nikdo však nevysvětlil, proč po tomto rozdělení Parlament ČR zmohutněl, když jen v jeho dolní komoře Poslanecké sněmovny je 200 poslanců a v horní, kterou zastupuje Senát 81 poslanců. Jako paradox uvedme srovnání mezi parlamentem ČR, SR a USA:

I. V USA je 50 federálních států

počtem 81 senátorů v ČR, zatímco v USA mají 100, tj. jen o 19 víc. Ale to my doháníme tím, že v Evropském parlamentu má ČR 22 a SR 13 poslanců, dohromady 35, volených na 5 let poměrným systémem.

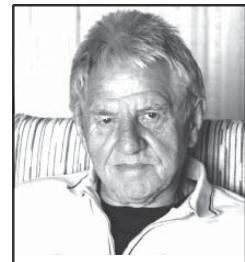
Evropský parlament je jedním ze 7 orgánů Evropské unie, sestávající z 27 členských států, zastoupených 766 poslanci. Jejich sídlem je Štrasburk, zčásti i Brusel anebo Lucembursko. V tomto ohledu jsme daleko předčeli USA. Kdyby se USA řídily stejným modelem jako v ČR, musely by mít jen v parlamentu podle některých názorů až 6160 poslanců!

3. V ČR podle zákona č. 582/2006 Sb. je plát každého z 200 poslanců ČR složen ze základní mzdy 56.900 Kč+ náhrady, které dosahují 150-180

jou min. mzdy rozděleny do tří skupin: nad 1.000 Eu, 500-1.000 Eu a do 500 Eu. Jsme ve třetí kategorii, ČR s 312 Eu a SR s 338 Eu.

4. Hospodářství v celé ČSR ve 2. sv. vás bylo postiženo ztrátou přepracovanou na současných 1 bil. 351 mld. Kč. Od privatizace ztráty převyšly přetínásobně sv.války! Státní dluh skončil podle zdroje ČNB v r.1989 s přebytkem (+ 280 mld. Kč), 1993 (-158,8 mld.), 1998 (-194,7 mld.), 2003 (-493,2 mld.), 2007 (-892,3 mld.), 2009 (-1178,2 mld.), 2010 (-1344,1 mld.), 2011 (-1499,4 mld.), 2013 (-1800 mld. V dubnu).

Co tento narůstající státní dluh způsobilo? Na jedné straně to, že politici nejsou odborníci. Příkladem

do tak nesmyslných rozdílů. Pak se už nemůžeme divit, když v návaznosti na něj si Martin Roman z ČEZ dal odměnu 750 mil. Kč za dobrou manažerskou práci. Ani to, že prvním opatřením úřednické Rusnokovy vlády byl návrh na odvolání ředitele CD Žaluda za odstupné 24 násobku jeho měsíčního platu 500.000 Kč, t.j. celkem 12 mil. Kč.

Jiným příkladem je Miroslav Kalousek, chemik, spojený s miliardovými podvody v armádě i ekologických programech nebo církevními majetky. Nastartované podvody v rámci Klausovy privatizace zcela pohltily účelnost vlád, které vytvořily spolu s vybranými podnikateli a neexistujícími firmami vlastní mafii, krytou soudním aparátem. Jen tak mohlo zůstat v r.2008 pouhých 70 mld. z důchodu významně zabezpečen, z něhož si „pujčil“ Mirek Topolánek 23 mld. Kč, které nikdy nevrátil. Zato má vlastní fotovoltaiku podobně jako Jiří Paroubek. Každý z nejvyšších vládních a paratních činitelů má svou usedlost, zatímco národ postihují nové a nové škrty.

6. Očekávali bychom, že kromě Davida Rath a kol. budou stíháni i další vládní činitelé, kteří se spojili s podnikatelskými podvodníky. Ale tuto ideu zvrátila Klausova amnestie vypracovaná tak, aby odvrátila pozornost od potrestání vládních ministrů a úředníků ministerstev. Osvobodila pět členů zkrachované Unio banky s pohledávkou 17,2 mld. Kč, o které připravili 75 tisíc věřitelů. Manažéři KB (Petr Budinský a kol.) s podvodem za 8 mld. Kč. Společnost KTP Quantum za 4 mld. Kč, konkurenční soudeč Berku a 8 jeho členů, kteří okradli stát o půl mld. Kč, atd. - celkem s podvody za 38 mld. Kč. Pak zcela zapomeneme, že nějaký býv. ekon. nám. min. obrany M. Kalousek promrhal při modernizaci 353 sovětských tanků za 19 mld. Kč, že za podvodně sanace 660 vrchních sond mezi Hodonínem a Břeclaví utratil státu 10 mld. Kč. Zapomeneme i na to, že při dohodě s kardinálem Vlkem se mělo církvím zaplatit během 60 let s penálem 270 mld. Kč, v nichž se mělo nějak ztrátit přes 100 mld. Kč. Národ se odklonil od politických zástupců a jejich korupce. Je proto významná hrozba, že při nízké účasti v říjnových volbách a nebo rozštěpení velkých stran se dostane do popředí KSCM, která přijde k volbám výzdyky jako v milionářském šiku. Bez ní by se pak nezdařilo sestavit vládu. Tak daleko to dopracovala vládní elita a její parlament.

Ted' už víme, proč se tak přemnožil. Aby se alespoň někdo dostal do vysněné bohaté společnosti, kterou začala vládní diktatura.

	USA	ČR	SR
Rozloha	9 363 387 km ²	8 867 km ²	49 035 km ²
Počet federálních států	50	14 krajů	8 krajů
Počet obyvatel	308 mil.	10 mil.	5,4 mil.
Parlament	dvoukomorový	dvoukomorový	jednokomorový
Počet ministrů	17	17	16
Počet senátorů	100	81	-
Počet poslanců	440	200	155
Počet poslanců v EP	-	22	13

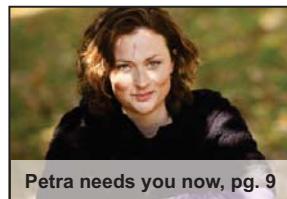
(Alabama, Alaska, Arizona, Arkansas, Kalifornia, Colorado, Texas, Kansas, New York, Washington, aj.). Z nich je 47 států a federální distrikt Washington tvoří Severní Ameriku a dva státy Alaska a Hawaii jsou odděleny. S výjimkou Nebrasky s jednokomorovým systémem mají všechny ostatní dvě komory. Ve 24 státech je parlament označen jako legislativa (Legislature), v 19 generální shromáždění (General Assembly), v Massachusetts a New Hampshire jako Generální dvůr (General Court), v Sev. Dakotě a Oregonu jako Zákonodárské shromáždění (Legislative Assembly). V celek každého státu je guvernér, který je zároveň i předsedou vlády. Každý stát má svou vlajku, vlastní ústavu, soudní systém, policii a dva senátory v Senátu USA.

2. ČR má proti USA 1260krát ménší rozlohu, ale má dvoukomorový systém parlamentu, který vykonává zákonodárnou moc. Ratifikuje mezinárodní smlouvy, schvaluje státní rozpočet, rozhoduje o účasti ČR na obranném systému NATO aj. V rámci dolní komory je v Poslanecké sněmovně 200 mandátů rozděleno do 14 krajů. Poslanci jsou voleni na 4 roky poměrným systémem.

Senát má 81 senátorů, volených na 6 let většinovým systémem. Každé 2 roky se vymění 1/3 senátorů.

SR, která měla do r.1992 Slovenskou národní radu, se po rozdělení v r.1993 přeměnila na Národní radu SR. Ta na rozdíl od ČR má jednokomorový zákonodárný systém se 155 poslanci, volenými též na 4 roky v přímých volbách. V ČR a SR je dohromady 355 poslanců, což není daleko od 440 v USA. Podobně je tomu i s

October 17, 2013

No 21 (2831)
Volume 61 • \$2.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
PAP Registration No. 8108
ISSN 08329-2668

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY NEWSPAPER www.masaryktown.ca

CZECH SCHOOL IN ATLANTA, TO HONOR OF KAREL VELAN

The idea for a Czech school in Atlanta was brought up by Iva Valkusova back in February of this year. Iva spent six months putting all the ducks

in a row, re-searching if Atlanta had enough interested parents and figuring out how

this project could be realized. She did a tremendous job starting the process and finding many other enthusiasts before she returned to the Czech Republic in July.

The Czech School of Atlanta works with the Honorary Consul General of the Czech Republic in Atlanta Mr. Novak, the Czech North American Chamber of Commerce and Culture, which is based in Atlanta and Canada, and Mr. Karel Velan. Mr. Velan (95) is a Czech immigrant living in Canada with his family. He is still very active in all his activities especially in

promoting Czech culture and helping all those in need.

The Czech School of Atlanta is based on the principles of Czech School without Borders with whom we work very closely. Our school is for all children who are interested in learning to speak, sing, write, read and think in Czech language, but also get to know the culture and history of the Czech Republic. Children learn through play and with the help of music, arts and printed materials.

During the school year 2013/2014 we offer Czech classes for children 2 to 12 years of age, but next year we expect to have classes for older children up to 15 years of age and classes for adults. To date, we have registered 33 children. The children are divided into 3 groups.

1. Broucci (Beetles) (2-4 years) – Children learn through music and art, spoken word and theater. 2. Slinicka (Suns) (4-6 years) – This is our strongest group. This class will be similar in structure to a typical Kindergarten class. 3. Kouzelnici (Wizards)

...kicks off their 50th year of choral music in Toronto with *Triumph of the Spirit*, a concert celebrating the resilience of the human spirit, on Tuesday, November 5 at 7:30 p.m. at Grace Church on the Hill, 300 Lonsdale Road.

"Fifty years ago Toronto organist and conductor John Sidgwick had a vision of a choral organization with a 'difference'. That dream has survived the test of time", says artistic director Robert Cooper, "and I am proud to lead an organization which celebrates the transformational power of choral music as an agent of social change and passionate medium of artistic expression." John Freund (picture), Holocaust survivor, reads from his moving personal memoir *I Was One of the Lucky Few: The Story of My Childhood*. John recounts his harrowing childhood experiences as a Czechoslovakian Jew surviving in the Nazi concentration camps of Terezin and Auschwitz, through to eventual liberation and sanctuary at

age fifteen, and culminating with a new life in Canada as a young man.

Orpheus enhances the readings with deeply moving choral selections and dramatic visual projections, selected by Brock University film and culture

"and audiences will be captivated by its generosity of spirit, wonderful melodies weep and lyrical fervour."

Joining Orpheus for this 50th anniversary opening concert

and choral 'multi-media event' will be

the Talisker Players, Soulpepper actors

Courtney Ching Lancaster and Paolo Santalucia and the North Toronto CI

Women's Chorus.

Tickets: \$30, \$25 for seniors, and \$15 for students. Group Rates are available Order tickets online at www.orpheus-choirontario.com or call (416) 530-4428 to order by phone. More info: Karen Gregory 416-778-9447 or karen-gregory@sympatico.ca

The Orpheus Choir of Toronto...

historian Joan Nicks, to underscore this journey and reflect on the ability of the human spirit to survive extraordinary suffering and adversity.

To complete the program, Orpheus commemorates the centenary of the brilliant English composer Benjamin Britten with the Canadian premiere of his rarely-heard 1938 pacifist cantata *World of the Spirit*. "This breathtaking and remarkable work is long overdue a Toronto performance", says Cooper,

Czech President, Israeli Justice Minister discuss Middle East

Jerusalem - Czech President Milos Zeman repeated his opinion that embassies should move from Tel Aviv to Jerusalem after Israeli-Palestinian reconciliation, during a joint luncheon with Tzipi Livni, Israeli justice minister and main negotiator with the Palestinians, today.

According to CTK's information, Zeman again spoke about the need of international anti-terrorism struggle like on the first day of his Israeli visit on Monday.

This afternoon, Zeman visited the Mount Olivet and the Getsemane Garden. Later he went to the Wailing Wall and signed himself in the visitors' book.

Zeman had breakfast with Czech businesspeople who are strongly represented in his delegation.

Afterwards he gave an interview to an Israeli daily and local television station.

According to CTK's information it was daily The Marker and the Arutz 2 channel.

In the interviews, Zeman repeated his opinions of the Middle East issue that he formulated earlier during his visit to Israel, his spokeswoman Hana Burianova said.

Tonight Zeman will dine with Czech and Israeli businesspeople. During the evening successful Czech firms operating in Israel will be awarded.

During his Israeli visit Zeman is also trying to tell local businesspeople to invest more in the Czech Republic and he said more Czech firms should take part in tenders in Israel.

Zeman arrived in Israel in the evening on Sunday. He started his official programme on Monday when he met President Shimon Peres and Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu.

Zeman is accompanied by his wife Ivana and daughter Katerina. According to the programme CTK has at its disposal, they visited kibbutz Givat Haim Ihud, Beit Theresienstadt Museum and met Holocaust survivors. This afternoon they visited an Austrian hospice in Jerusalem.

Author: ČTK

Source: <http://www.ceskenoviny.cz/news/zpravy/czech-president-israeli-justice-minister-discuss-middle-east/993163>

TORONTO – Radicalized Muslims do operate and recruit in Toronto and one Islamic leader warns we shouldn't be surprised by news of more nefarious terror plots in the future.

„There are a lot of people in our community that are a little rigid,“ Muhammad Robert Heft, of the Paradise Forever Islamic Centre, said Wednesday. „Not thousands but hundreds.“ Hundreds?

In a week when one Toronto-area resident, along with a Montrealer, have been charged by the RCMP in a terror plot to murder innocent people on a passenger train, it's a troubling detail.

But it's not new for Heft, a Muslim convert who has a history of working with radical Muslim youth, including being a court-appointed counselor for one of the convicted Toronto 18 members.

So the alleged train attack plot did not surprise him.

And nor will news of other disturbing conspiracies in the future.

„I think we are having our idiots like any community so it's not one or two. It won't be the first, won't be the last,“ he said in an interview with myself and The Sun News Network's Rebecca Thompson.

We asked, „Do you hear about such things regularly?“ He nodded his head.

„Oh yeah, some of these mosque people are really emotional (and) what goes on around the world is an easy sell,“ he said. „They buy into the narrative that it's us versus them. But are they going to act on it? „It's like the KKK, as long as they are not burning anybody at the

Islamic leader warns of hundreds' of radicals

By JOE WARMINGTON

cross, they are still allowed to live in America.“

It's still shocking to hear.

His involvement with RCMP community outreach and in the de-radicalization of young people has provided him insight into those inside some mosques who are recruiting young people to go down the dark corridors of radical Islam.

He said he had it happen to him.

The 40-year-old Heft grew up in Milton where he left the Lutheran Church. Later, as an adult, he said he worked at CN Rail before going overseas to teach English.

He's a character -- laughing, smiling and cracking jokes. He's also a Maple Leafs fan.

But he understands how one can go down the wrong path since they tried to recruit him.

„I was a little radical myself, a little over zealous,“ he said. „Of course, they didn't get me where I wanted to commit acts of violence, but it was heading in that direction.“

He said he was told „we are the special and chosen ones. I started asking them a lot of questions and they gave up on me and said, „Either follow me or leave me.““

Heft said this experience helped him later while working as a liaison with the RCMP to reach out and try to help families with young men who they fear were becoming too hard-core and fundamentalist.

People like Raed Jaser's father, Mohamed.

The man rented an apartment in Heft's home and had mentioned his concern for son Raed, who was charged this week in the alleged terror plot to target a train with a bomb.

None of the allegations have been proven in court.

„He felt his son was too rigid, maybe a little too self-righteous,“ Heft said. They never did get to the point of a face-to-face meeting but, he said, Raed's father was trying to do the right thing.

„His father is a standup man who, as you saw, said, „Let the RCMP do their job.‘ He would have turned his son in to police.“

A so far unknown Toronto imam is said to have done just that.

It was the proper move but not everyone in the community will see it that way. Heft knows this since he gets push-back from some Muslims for his „counter-terrorism“ work with police.

„These guys see me as a traitor“ because „I am not down with their interpretation of Islam so I am suddenly not a Muslim.“

But, he said, he is a Muslim like the majority of others here who abhor the allegations laid out by the Mounties this week.

No Muslim, he said, should tolerate or turn a blind eye to violent jihad. „Throw the book at them,“ Heft said. „I think we are too soft on crime sometimes.“

Source: <http://www.sunnewsnetwork.ca/sunnews/straighttalk/archives/2013/04/20130425-070630.html>, April 2013

Being poor decreases brain power, study finds

By Lori Culbert

“In both tasks, the rich were uninfluenced by condition,” the study notes, “whereas the poor performed significantly worse in the hard condition.”

People living in poverty are often blamed for not improving their lives, but the new research argues being poor uses so much mental energy that little brain-power is leftover to make good, life-changing decisions.

If you are worried about how to pay the rent or feed your kids, says UBC psychology professor Jiaying Zhao, then that lowers your cognitive ability to do other mental tasks, such as studying at school or performing well in your job.

“Previous views on poverty blame poverty on the poor themselves because they are not capable, or because of their personal failing, or because of lower education, etc.,“ said Zhao, who grew up in a poor household in China.

“We take a very different, almost the opposite view: This is not about the individuals themselves, but the context — you are in poverty, you don't have enough cognitive resources.”

The findings from the five-year study, which Zhao conducted with three other professors while a graduate student at Princeton University in the United States, are published in the journal *Science*.

The research paper, *Poverty Impedes Cognitive Function*, argues governments and society can help poor people improve their financial status by reducing bureaucratic hurdles, such as filling out long forms or deciphering new rules.

The study was broken into two parts which analyzed responses

ers in India.

For the first part, the participants had annual salaries ranging from \$20,000 to \$160,000, with a median of \$70,000, to reflect U.S. demographics, Zhao said. One hundred of those participants were described as having four financial scenarios, such as their cars needed repairs and they could either pay, take out a loan,

or ignore the problem. The questions were intended to trigger thoughts of their own personal finances.

Before giving their answers, the participants performed two computer-based psychology tests that measure cognitive functions, such as thinking logically and solving problems.

In the car scenario, half the participants were told the repairs would only cost \$150, while the bill for the other half was \$1,500. The group with the lower bill performed similarly on the psychological tests regardless of financial backgrounds; but of those with the more expensive bill, the poor performed much worse than the rich.

“In both tasks, the rich were uninfluenced by condition,” the study notes, “whereas the poor performed significantly worse in the hard condition.”

Three other tests with other

from 400 people with varying finances recruited in a New Jersey mall, as well as the experiences of 464 impoverished farm-

participants in the lab aimed at weeding out alternative explanations for this finding, such as “math anxiety” causing the poor

to achieve lower cognitive scores during the financial stress scenarios.

The outcome — that those in poverty have less mental capacity left for other tasks when they are in a financial crisis — remained consistent, but researchers then wanted to know if the findings would be the same in real life.

Therefore, they conducted a field study involving 464 sugarcane farmers in small villages in Tamil Nadu, India.

The farmers were given two psychological tests in 2010 before the harvest, when they were poor, pawning personal belongings and taking out loans. Then they were interviewed again after the harvest when they had money.

In the post-harvest, when the farmers had fewer financial woes, they answered questions on the tests faster and more accurately. The study also ruled out other factors that could explain these results — such as before the harvest farmers physically work harder and/or eat less, and after the harvest it was the second time they had taken the test.

“Taken together, the two sets of studies — in the New Jersey mall and the Indian fields — illustrate how challenging financial conditions, endemic to poverty, can result in diminished cognitive capacity,” the study concluded.

But how much is the poor's brain power diminished by financial concerns?

The study says it is the equivalent of trying to function after losing a full night's sleep.

It is also the equivalent of a swing in 13 IQ points, which is sizable enough, Zhao said, to move a person with average intelligence up to superior smarts or down to borderline retardation.

Therefore, just as governments tax the poor less, they should also not intellectually strain them when they need help, the study argues. For example, farmers should be sent information about new agricultural practices post-harvest, and those without jobs should not face complicated forms.

“The hurdles you have to go through in order to receive welfare all consume cognitive resources, and these are resources the poor don't have because they are struggling with other financial issues,” Zhao said.

Eliminating such red tape, the study argues, would not only contribute to economic stability but also increase society's pool of brain power.

“By giving the poor resources, you are not just making them a little richer but enabling more cognitive resources, and as a result other aspects of their lives will improve,” Zhao said.

Source: <http://o.canada.com/2013/08/29/being-poor-decreases-brain-power-study-finds/>

PETRA NEEDS YOU NOW

When did you get sick for the first time? What were the symptoms?

What did the doctors say?

When I was first diagnosed with leukemia I was very surprised because I knew very little about the disease and how it could have happened to me. It was 9 months after my daughter was born that I started to feel tired, weak, bruised easily and started to have serious headaches. After a simple blood test I was contacted immediately by the doctor and later that day sent to Brno. There I spent 3 days in JIP awaiting results of which kind of leukemia I had. Approximately after a week of examinations, I started my first round of aggressive chemo and was hospitalized for a month. The doctors and I were very optimistic. I underwent 2 more cycles of chemo as they started to look into the bone marrow register for a donor. Unfortunately we didn't find a compatible donor and so I had an Autologous transplant. I was diagnosed in May 2010 and had my transplant in November 2010!

What happened after your successful treatments?

After the transplant I weekly went to Brno for blood transfusions or diskettes for about 8 months. I had blood tests done every 6 weeks and bone marrow drains every 3 months for the first year. The second year it was wasn't so often because my results were good. In 2013 I was planned to only come to Brno for a check up twice. Every 6 months. And we were hopeful that it was going to be just a yearly check-up from then on.

How did you learn that the leukemia had come back? Was it during a regular check-up, or did health problems make you go to a doctor?

My last check-up was in May 2013. And the blood work came back good, but the doctors noticed a slight increase in my core cells. They called me at the beginning of September to come in to make sure everything was alright. I was scheduled to have my next appointment in November. At this time I was feeling great, healthy and becoming more active. I didn't have any symptoms like the first time.

What was your first reaction to this diagnosis?

It was just before I had to teach (I'm a native speaker/ lecture at a private language school), and when I saw the number on my phone just 3 days after my bone marrow

drain, my heart sank. I was in tears. I couldn't believe it because I didn't have any symptoms. Luckily my sister was there with me, so she calmed me down. I told my boss the news and went home to my husband and daughter to give them the news shortly after. My husband was in disbelief and well. My 4 year old daughter doesn't understand it much.

Did you tell your daughter about your disease? Does she know what is happening to you?

It's hard to tell a 4 year old about cancer. So we just told her that mommy is sick and that I have to go to the hospital for a bit. I told her that daddy will be with her all the time

sister were my rocks and were always there when I needed a hand. But I also have many friends from Canada, since I lived there for over 22 years. They have all reached out to me and sent their support and prayers. But I have this one best friend, Jenn Rodgers, who was diagnosed with uterine cancer shortly after I was diagnosed with leukemia. She gave me the will to fight on and to campaign for awareness and to get a donor.

Through her and her determination, my sister and I went viral and reached out to friends who reached out to their friends and it's just been overwhelming. So it's funny that you ask. Because I feel like I have the whole world behind me for this

battle and the love and support from these people and organizations give me a reason to fight.

I would love to thank my sister Helen Markova who is driven to find me a donor. To Veronika Záhorská from Korunka Luháčovice, Pavla Jahodová, Miriam Chelmová, and all the other people out there who are determined to spread the word and get, not just me, a donor but as many people as possible registered to save someone's life.

If you wish to donate money for the project of saving not only Petra's life but also help other patients with this serious blood disease, please send a cheque with any amount to The Petra Project.

The Petra Project c/o Jenn Rodgers
PO Box 2337
Revelstoke BC V0E 2S0.

and that she will sleep-over at her aunts sometimes. To eat lots, be nice and listen to adults and draw me lots of pictures. But I think that she is quite sensitive about it, because she does remember a little when I was gone before for some time too.

How is your family dealing with it?

They were all surprised by the news and sad that it had returned. Tears were shed of course. But then the mission of finding a donor and staying positive became our focus.

What will your new treatment involve?

I will be doing the same treatment I did 3 years ago. And hopefully by the years' end I will have found a donor so I can have a bone marrow transplant at the beginning of 2014.

Who is helping you fight the disease?

My first time around I had my family and friends who fought with me. My drive was to get home and become healthy as soon as possible for my daughter. My husband and

Registration of donors at
www.Onematch.ca

[www.
ThePetraProject.com](http://www.ThePetraProject.com)

AMAZING OPPORTUNITY LUNCH DELIVERY

MONDAY TO SATURDAY

- Fresh, home made style hot meals are delivered right to your door
- Everyday different soup and main course
- Dishes are prepared by talented Czech chef with experiences in catering business.
- Orders are taken a day or days before
- Deliveries from 12pm - 3pm

TOMAS (416)451-1225

- Also available cooked and baked products upon your request. We can cook for your birthdays parties, family dinners, bbq parties,...
- During holidays (Christmas, Easter) you can order cookies, pastries, cakes, eggnog

Main course is \$9, with a soup is \$11
If you order 4 meals and more per day you will pay \$8 per meal, with a soup \$10

CALL NOW DON'T WAIT !!

NEW HOMELAND FOR YOU TO ORDER IT CALL

647.608 1713

Nové divadlo v Torontě uvádí
divadelní adaptaci filmové hudební komedie
Zdeňka Podskalského a Vratislava Blažka

Světáci

Režie: Jana Fabiánová

Pátek 25. 10. 2013 20:00 hodin

Sobota 26. 10. 2013 16:00 a 20:00 hodin

Neděle 27. 10. 2013 16:00 hodin

Rezervace

(416) 463 - 3182 nove.divadlo@gmail.com

Maja Prentice Theatre 3650 Dixie Rd., Mississauga

Jihozápadní roh Burnhamthorpe & Dixie

© Zuzana Novotná

Vjezd na parkoviště z Dixie

Parkování zdarma!

Some years ago Michaela and I were flying from our trip to Hawaii. We did not get our seats together and although the airlines and flight attendants were supposed to help they did not. Michaela was young, the flight was long, and our assigned seats far apart, so I was trying to get my daughter next to me. I was just reading book about Buddhism. It was a chapter on how it is important to be kind and to help others. Life is not always easy (I should say life is MOSTLY not easy), but people can make it easier if they would be nicer. I asked the people sitting next to Michaela, an older couple in colorful dresses, if they would be willing to split up for us to sit together. For some reason I thought they

Pay It Forward

For ND by Katerine Dehning

would understand. They did not even look me in the eyes when they were saying, "No way!" I looked around and sought help from the passengers around. Somebody on this flight must be a good person and would be willing to change their seat with mother and young child, right?! I looked and asked and looked again but nobody was willing. The engines were roaring and the flight attended was pushing everyone to their seats, including me.

I took one last chance and tapped on the young man's shoulder who was sitting right next to me. He was holding hands with his girlfriend or probably a new wife, because Hawaii gets a lot of honeymooners. That's why I did not want to separate them and asked them last. They also had their head phones on and were reading a book (one book together). I said that I was really sorry to bother them. They looked at me, looked at each other, and then he asked his girlfriend-wife if it is alright with her if he goes sit somewhere else. She said of course. I waved at Michaela who was watching me from the other side of the plane, bravely holding her tears back. I was so happy that I almost kissed the young couple on their suntanned cheeks. The plane took off, my happy child was now sitting next to me and I promised myself that in the future I will pay it forward.

My chance to pay this favor forward came last spring. I was on a flight from Philadelphia to Los Angeles (by myself). I got one of the best seats on the flight! An aisle seat right in the front. The flight was totally full. Few minutes later a young man came and sat next to me. But he kept turning back as if he was looking for someone. He was also extremely good looking (did you ever noticed that a lot of the passengers on flights to LA are extremely good looking?). He looked like some of the new stars that show up in TV commercials or shows, even movies. He was also very pleasant and smiled a lot. We started conversation and I learned that he was the dancer for Taylor Swift. He also said that he has another friend on this flight but unfortunately they did not get their seats together. They were flying from one of their performances. Ah ha! I remembered my Hawaii "pay it forward" promise and immediately asked him if his friend would like to switch the seats with me. The young man, Kevin was his name, said that it would be fantastic, but he feels really bad about asking me because I will get a worse seat. But I was already on my feet.

I got middle seat between two ladies. They looked like relatives so I asked them if they would like to sit next to each other. And the younger lady answered: "No, thank you, we would love to have you in the middle, because I like the window and my mom likes the aisle." I climbed in the middle and introduced myself. The lady by the window introduced herself, too, "Hi, I am Monique and this is my mom." Since that moment we did not stop talking. We talked the whole flight, which was five hours! We talked until we landed in LA. We did not feel like we said it all, so we exchanged emails and continued our conversation by writing. We continued for months and kept planning our meeting. To meet with Monique is not easy task. She is a very busy woman and devoted traveler. To meet with me is not easy either.

On top of that we don't live close to each other. Our schedules kept overlapping. We finally set a date and met for an amazing lunch half way in between our homes.

As I was driving back home from our lunch I was thinking about how karma worked. Somebody did something good for me and I decided to pay it forward. In return I gained a new wonderful friend. If I would not have exchanged the seat I would never met Monique.

Did the young man in Hawaii exchange his seat with me just because he was nice or because someone did it for him in the past as well? I will never know, but it reminds me of the movie Pay It Forward. And I, once again, have fully realized that life is so much easier, so much richer, and so much more fun when we are kind to one another!

30th September 2013 – 75th Anniversary of the signing of the Munich Agreement

Neville Chamberlain had previously met with Adolf Hitler on 22 September at Bad Godesberg to discuss the Sudeten crisis. On his return to Britain, in a radio broadcast to the nation, he was to say of Czechoslovakia: "how horrible, fantastic, incredible it is that we should be digging trenches and trying on gas masks here because of a quarrel in a far away country between people of whom we know nothing."

On 28 Sep 1938, Chamberlain persuaded Hitler to host a conference to resolve the Sudeten crisis. Hitler agreed but barred Czechoslovakian representation to this meeting, Chamberlain cabled Eduard Beneš, the Czechoslovak President, assuring him that Britain had Czechoslovakia's best interest in mind; upon hearing this, Jan Masaryk, the Czechoslovak Foreign Minister responded: "If you have sacrificed my nation to preserve the peace of the world, I will be the first to applaud you. But if not, gentlemen, god save your souls."

The Agreement concluded at Munich, September 29, 1938, between Germany, Great Britain, France and Italy:

German troops in the following order: The territory marked No. I on the 1st and 2nd of October; the territory marked No. II on the 2nd and 3rd of October; the territory marked No. III on the 3rd, 4th and 5th of October; the territory marked No. IV on the 6th and 7th of October. The remaining territory of preponderantly German character will be ascertained by the aforesaid international commission forthwith and be occupied by German troops by the 10th of October.

(5) The international commission referred to in paragraph 3 will determine the territories in which a plebiscite is to be held. These territories will be occupied by international bodies until the plebiscite has been completed. The same commission will fix the conditions in which the plebiscite is to be held, taking as a basis the conditions of the Saar plebiscite. The commission will also fix a date, not later than the end of November, on which the plebiscite will be held.

(6) The final determination of the frontiers will be carried out by the international commission. The commission will also be entitled to recommend to the four Powers, Germany,

Adolf Hitler
Benito Mussolini
Neville Chamberlain
Édouard Daladier

The Munich Agreement, also known as the 'Munich Dictat' or 'Munich Betrayal' in former Czechoslovakia, was signed, after some eight hours of discussions, at 01:30 on 30 September 1938. The signatories were Adolf Hitler, Benito Mussolini, Neville Chamberlain and Édouard Daladier the leaders of Nazi Germany, Italy, Great Britain and France respectively. The Czechoslovak President Eduard Beneš, or its Government was neither consulted or permitted to attend this meeting. Instead the two Czechoslovak representatives were only permitted to sit in a room adjoining where the meeting was being held.

A condition its signing was the promise that Hitler would not make any further territorial demands in Europe. The two Czechoslovak representatives sat alone until 10:00 pm when Chamberlain's adviser Horace Wilson came to give them the bad news. They asked him whether Czechoslo-

GERMANY, the United Kingdom, France and Italy, taking into consideration the agreement, which has been already reached in principle for the cession to Germany of the Sudeten German territory, have agreed on the following terms and conditions governing the said cession

and the measures consequent thereon, and by this agreement they each hold themselves responsible for the steps necessary to secure its fulfillment:

(1) The evacuation will begin on 1st October.

(2) The United Kingdom, France and Italy agree that the evacuation of the territory shall be completed by the 10th October, without any existing installations having been destroyed, and that the Czechoslovak Government will be held responsible for carrying out the evacuation without damage to the said installations.

(3) The conditions governing the evacuation will be laid down in detail by an international commission composed of representatives of Germany, the United Kingdom, France, Italy and Czechoslovakia.

(4) The occupation by stages of the predominantly German territory by German troops will begin on 1st October. The four territories marked on the attached map will be occupied by

the United Kingdom, France and Italy, in certain exceptional cases, minor modifications in the strictly ethnographical determination of the zones which are to be transferred without plebiscite.

(7) There will be a right of option into and out of the transferred territories, the option to be exercised within six months from the date of this agreement. A German-Czechoslovak commission shall determine the details of the option, consider ways of facilitating the transfer of population and settle questions of principle arising out of the said transfer.

(8) The Czechoslovak Government will within a period of four weeks from the date of this agreement release from their military and police forces any Sudeten Germans who may wish to be released, and the Czechoslovak Government will within the same period release Sudeten German prisoners who are serving terms of imprisonment for political offences.

Munich, 29 September 1938.

vakia could be heard at the meeting and this was refused.

Following their signing, of the Agreement, Chamberlain and a nervous Daladier met the two Czechoslovak representatives with the news that Czechoslovakia had two choices: either they accept the annexations of the Munich Agreement or they would have to resist Nazi Germany on their own. With the Military Alliance that Czechoslovakia had signed, in 1925, with France being renegaded upon, the Czechoslovak Government had little choice but to capitulate and accept the Munich Agreement.

This reluctant acceptance meant that the Sudetenland was ceded to Germany. This area was about 38% of Czechoslovakia and contained about 3.2 million people of German descent and about 0.75 million Czechoslovak inhabitants. This area also held the defences – man-made and natural – to protect Czechoslovak borders against invasion from Germany.

Spomienka na významných slovenských umelcov

Pre ND Mária Chrappa

Tohoročný mesiac august sa zapísal do dejín slovenského divadelníctva úmrtím troch významných osobností - J. Adamoviča, J. Bednárika a V. Strinskovej.

JOZEF ADAMOVIČ, herec, režisér, pedagóg zomrel náhle 2.VIII. vo veku 74 rokov. Do Slovenského národného divadla (SND) v Bratislave nastúpil po absolvovaní herectva na VŠMU v Bratislave v r. 1960. V tom istom roku si ho do filmu *Valčík* za milión vybral český režisér Josef Mach, kde hral po boku Karly Chadimovej. Adamovič takto odštartoval v filmovú a televíznu dráhu. Za tri desaťty rokov vytvoril okolo 60 postáv na doskách Národného divadla ako napr. v *Golondoni Učiteľ tanca*, v *Shakespearovi v Sen noci svätýjánskej*, *Richard II.*, v *Rostandovi Cyrano z Bergeracu*, v *Gozzho Kráľ Jeleň...* Svoj herecký talent uplatnil v slovenských i českých filmoch, ako boli *Synovia Veľkej medvedice*, *Hry lásky šálivé*, *Temné slunce*, *Noční jazdci*, *Pozor na anjela*, *Pařížskí mohyčáni* a v mnohých iných.. Na konte mal okolo 120 televíznych inscenácií, seriálov a filmov. Napriek množstvu stvárených postáv na jasiku a vo filme, pri spomienke naňho sa vytvorí najčastejšie jeho rola grófa Mórca Beňovského. Začiatkom sedemdesaťtych rokov prijal hlavnú úlohu vo veľkolepom trinásťdielnom seriáli – **VIVAT BEŇOVSKÝ!** o slovenskom rodákov (z Vrbového pri Piešťanoch), cestovateľovi a madagaskarskom kráľovi. V tomto televíznom seriáli si zahrál spolu s manželkou Božidarou Turzonovou. Natačalo sa aj v autentickom prostredí na Madagaskar. Seriál mal veľký úspech a tak súčasť verejnosti asi návýdž bude Jozefa Adamoviča spájať s postavou Mórca Beňovského. Venoval sa i režii, ktorí v polovici osmdesaťtych rokov študovali v Moskve. Vhľadom na zdravotný stav sa koncom minulého storočia stiahol do ústrania z divadelných dosiek ako i z filmových či televíznych kamier a venoval sa pedagogickej činnosti na Akadémii umení v Banskej Bystrici na Fakulte dramatických umení. Neskôr začal pôsobiť na košickom konzervatóriu.

V r. 2012 pri príležitosti vzniku Slovenskej republiky Jozefovi Adamovičovi prešiel státné vyznamenanie Pribinov kríž II. triedy. Posledné stretnutie publicis s umelcom bolo vlnané, keď počas Medzinárodného filmového festivalu v Bratislave bola na Filmovom chodníku umiestnená pamätná dlaždička s menom Jozefa Adamoviča, popri L. Chudíkovi a M. Kráľovičovej pred Mestským divadlom Pavla Orságha Hviezdoslava.

JOZEF BEDNÁRIK bol nielen významným muzikálovým a operným režisériom, ale i skvelým, vtipným rozprávačom a obľúbeným, šarmantným porotcom tanecných súťaží v slovenskej i českej televízii. Zomrel tak tiež náhle 22. VIII. vo veku 65 rokov. Bednárik vystudoval vlastne herec-

tvo na VŠMU v Bratislave. Od r. 1971 pôsobil ako herec Divadla Andreja Bagara v Nitre, kde od r. 1981 začal i režírovať. Jeho láska k hudbe ho dovedoval k režiam opier v SND ako Carmen, Popoluška, Don Giovanni, Hoffmannove poviedky ako aj iné. Gounodovu operu *Rómeo a Júlia* i *Bizetovo Carmen* režíroval i v pražskom ND a v Štátnej opere. Slovenský operný spevák P. Mikuláš sa vyjadril, že nikdy nevidel žiadneho režiséra tak detailne sa pripraviť na inscenáciu ako Bednárik. S Gounodovou Faustom v režii Bednárika Opera SND vyhrala na prestížnom

festivale v škótskom Edinburghu v r. 1989. Bednárik hostoval na festivoch v Európe, Japonsku i Izraeli.

Dokázal sa presadiť v Prahe nielen v opere, ale i s úspešnými režiami muzikálov ako *Dracula*, *Johanka z Arku*, *Angelika*. Ako sám hovoril, jeho anjelskými advokátmi boli Lucie Blížá, Jiří Kom, Bára Bazíková, Peter Munk. Na Novéj scéne v Bratislave a v nitrianskom divadle má na konte inscenácie niekoľkých muzikálov – *Dona! Evanjelium* o Márii, *Grand Hotel*, *Pokrývka bratia*, *Jozef a jeho záračný plášť*, *Rusalka*, *Dracula*, *Monte Christo*, *Grék Zorba*, *Divotvorný hriček*, *Angelika...*

„Snažil som sa zaujať muzikálmi nie

az tak oddychovými, ako *Fidlikant* na streche, *Grék Zorba*, *Adam Šangala* či *Johanka z Arku*. Dúfam, že sa mi to podarilo aspoň trochu.“

K jednej z pozoruhodných inscenácií v SND patrila Majstrovská lekcia

Marie Callas od Terrence McNallyho. Režisér Jozef Bednárik si z rú odnesol cenu Dosky, ako za najlepšiu režiu sezóny 2002. (Emilia Vássáryová ju dostala tiež za najlepšiu hereckú výkon stvárnenia opernej divy *Maríi Callas*). Dosky sú ocenením tvorivých činov v oblasti profesionálneho divadla a udeľuje sa od r. 1966 počas medzinárodného divadelného festivalu Divadelná Nitra. Cenu Pavla Straussa si režisér prevzal v r. 2011 v nitrianskom divadle (pomenované po lekárovi, filozofovi a humanistovi Pavlovi Straussovi).

Medzi kolegami bol známi ako Bédo, ktorí si vychutnával umenie a život. Bol najšťastnejší, keď videl krásne predstavenia. Cestoval po svete na rôzne divadelné premiéry, festivaly, či predstavenia. Štyri dni pred smrťou poskytol ešte rozhovor pre deník SME, kde sa priznal, že v dnešnej dobe nepoužíva mobil, neovládá počítač. Dlhो žil v podnájme, nemá dom

ani vlastné auto, žiaden luxus. Luxusom bolo jeho cestovanie.

„Keď všetci okolo facebookujú, wiki-pedujú, radšej listujem v papierovej knihe a počúvam nestereofónnu nahávkavu Mahlera. Dá sa žiť i takto. Ja som spokojný.“

VIERA STRNISKOVÁ bola jednou z najvýznamnejších predstaviteľiek slovenskej hereckej povojnej generácie. Celý život slúžila umeniu. Divadlo bola oddaná celou svoju myšľou, neponázaťači iné, vyjadril sa o nej brat, divadelný režisér Vladimír Strnisko. Zomrela 31. VIII. vo veku 83 rokov.

Strniskovej cesta k herectvu neboľa priamočiara. Najprv začala študovať na Filozofickej fakulte, potom na Lékarskej fakulte Univerzity J. A. Komenského v Bratislave. Nakoniec zvítazilo divadlo. V 50. rokoch vystupovala s dedinským divadlom po Slovensku. Dva roky strávila v Kolíne a neskôr vo zvolenskom divadle, kde sa strelila s režisérom Pavlom Hasprom, ktorý sa stal na určitý čas jej umeleckým i životným partnerom. V r. 1962 prišla do Bratislavu a zaradila sa medzi popredné herečky v SND popri M. Kráľovičovej, M. Prechovskej a E. Kristínevej. Strnisková smerovala kriky v dramatickym, psychologicky zložitým charakterom. Divadelný teoretik L. Lajcha sa o nej vyjadril slovami: „Jej herectvo nepatetickým tragizmom mapovalo ženské osudy v krízových situáciach.“ U divákov zostáva možno najvýraznejšie ako Mara Malecká v *Tajovského Ľenském zákone*, Ilčička v *Živom biči* či ako susedka v *oblúbenej inscenácii Rysavá jalovica*.

Viera Strnisková sa stala takmer univerzálnou predstaviteľkou matiek, ktoré vytvorila v *Loracovej Krvavej svadbe*, v *Matkinkom poli* od Ajtmanova alebo *Tajovského Mamka Pôstková*. Za hlavnú postavu v dráme *Matka* od Barča Ivanova ziskala v r. 1969 Cenu za najlepšie herecký výkon na 6. medzinárodnom televíznom festivale *Zlatá Praha*.

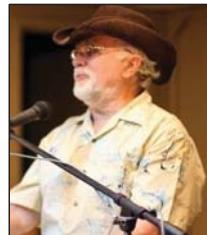
Zahrála si i v Električke zvaná túbza Tennessee Williamsa, v *Sartrovej Diabol* a pán Boh i v *Millerových Saloméskych bosorkách*.

V 60. rokoch nakrútila aj niekoľko filmov ako napr. *Sof nad zlatom*, *Zatýkač na kráľovnú*, *A pozdravuj vlaštovky*, televízny seriál *Alžbetin dvor*. Jej významným filmom bol v r. 1986 Kým kohú nezaspievá podľa hry I. Bukovčana. V knihe *Silueta generácie* (venovaná osobnostiam činohry SND) Ladislav Lajčák napísal: „Táto jemná, lyrická herečka cudnej vnútornnej krásy a pokory si uchovala svoj štýl s tragickej názvukom zoči-voči mužskej časti súboru...“

Za svoju umeleckú tvorbu získala Viera Strnisková niekoľko ocenení. V r. 2003 štátne vyznamenanie Pribinov kríž II. triedy za významné zásluhy v oblasti divadelnej, filmovej a rozhlasovej tvorby. Bola tiež držiteľkou ceny Karla Čapka.

Niekde nedaleko Rjeky, na cestě vinouci se jako had po svazích vysokej hor končiacich nahore v nebi, dole v moři, me Octavii upadl tlumič výfuku. Auto na tři válců s otevřenou trubkou výfuku dělalo příšerný kravál a já se děsil pomyslení, že někde cestou potkám policistu, s nímž se nedomluvím, a na opravu výfuku či pokutu nebudu mít peníze.

Kupodivu ale až na ten kravál mně štěstí přálo. V noci z 19. na 20. srpen se však strhla neuvěřitelná bouře s lňákom a já se ráno po bouři nevědomky blížil k místu, kde voda, letící říčkou z hory dolů do moře, smyla silnici s povrchu země. Jen 100metrová pauza v asfaltu a 20 metrů hluboká díra zela tam, kde jsem hodlal se svým vozidlem proříct jižním směrem na Tijesno u Šibenika.

Stateční Jugoslavci ale okamžitě narukovali s buldozerem a vytvořili sjezd 20 metrů dolů do koryta řeky a na druhé straně opět vzhůru k přerušené silnici. Zastavil jsem tedy ve frontě na mé straně a trpělivě čekal, až na mě dojde řada přejezd absolovat. Chvíli jela auta od jihu, pak zase od severu a já se jen snažil přesvědčit sám sebe, že to také nějak zvládnu. Navíc mezi západními Němci, Angličany a Talianskými načáčkaných krásných oblech Caravan a mercedesech jsem se

S MUZIKOU DO EMIGRACE

Pro ND Honza Chlumský (2)

moc dobře necítil, no ale, co nadělám, jak říká můj bratr Venda... Když přišla řada na mě sjet dolů do prohlubně a pak zase nahoru k vytouženému asfaltu směrem na jih, zatajil se ve mně dech. Mých oslabených pár koní v motoru Octavie se rozjelo s vlažicímy hřívami a rozevřalo se na plný cérés, když jsem před nulovým bodem dole sesápl plynový pedál na podlahu, doufaje získat rychlosť, která mne snad vynese zpátky nahoru, na druhou stranu. Koutkem oka jsem viděl, jak se turisti s kamerami sbíhají na obou stranách prohlubně a s napětím čekají, jak já s tím strašným autem označeným CS s televizním bednou na střeše dopadnu. No, napoprvé se nepodarilo, ani napodruhé, a pak jste asi pětkrát jsem se řvoucím motorem zůstával viset ve dvou třetinách svahu a váhavě couval zpět k bodu dalšího rozjezdu.

S tou proklatou bednou na střeše jsem vypadal komicky, ale jak se zdálo, získával jsem si z nějakých mně neznámých důvodů víc a víc sympatií a viděl jsem, jak mi všichni ti krásni Němci, Rakousci a Angláni najednou drží palce pokaždé, když jsem se rozjížděl k novému útoku. Až najednou, a já se trhavými přískoky přešel přes ten bod nahore na silnici. Všechno kolem se rozjásalo provoláváním bouřlivého hurá se šťastnými úsměvy a neutuchajícím potleskem. Červený studem, ale šťastný, že jsem dokázal to, v co jsem již ani nedoufal dokázat, jsem zamával tém všem lidem tam a rozjel se směrem k Tijesnu, kde jsem měl ten večer hrát.

Řev motoru před hotelem v 10 hodin večer, ohlašující můj příjezd, přiměl kolegy muzikanty na pódiu v zahrádce restauraci udělat pauzu a zjistit, co se dělá.

“Homem se voblikni, hrajeme do půlnoci, ať nemůžou říct, že jsme hráli jen ve čtyřech”, povídá Jindra. A tak špinavý, unavený, ale vnitřně spokojený ze zdolání té strašné cesty, jsem to ještě ten večer na podiu dohrál.

Ráno 21. srpna 1968 pak do Československavlítli Rusáci...

POKRAČOVÁNÍ

Poznať odpovede na všetky položené otázky nie je veru jednoduché. Pokúsim sa však dať odpoveď na väčšinu z nich. Musím však vopred všetkých čitateľov upozorniť, že vzhľadom na pretrávajúcu uzavorenosť moskovských archívov skladáčka života židovského chlapca Otto Katza, jistebnického rodáka, ktorý svetu zočil 27.05.1895 nemôže byť dokonale uzavorená....

ZÁCIATKY

O jeho mladosti sa toho vie veľmi málo, z faktov sa zachovala iba jeho účasť na bojisku I. svetovej vojny. Po jej skončení na prelome rokov 1918/1919 sa zúčastňuje revolučných udalostí a je jednou z osôb v pozadí vznikajúcej Bavorskej republiky rád. (Bavorskej sovietskej republiky). Dá sa povedať, že tu sa po prvý krát bližšie zoznamuje s myšlienkami socializmu. Neskôr vstupuje do Komunistickej strany Nemecka, kde sa po prvý krát dáva do služieb svedovej revolúcie. V roku 1924 mladý Katz nastupuje ako redaktor berlínskeho žávového časopisu Das Tagebuch a stáva sa najbližším spolupracovníkom vodcu komunistickej propagandy Willyho Münzenberga. Od roku 1927 propagátor politického divadla Erwin Piscator otvára vlastné divadlo, kde nastupuje Otto ako riaditeľ. (!).

Divadlo však krachuje a Katz sa presúva do Münzenbergovho vydavateľstva. Ostáva mu však znáčny dlh, pretože osobne ručí za daňové nedoplatky divadla. Dobrý priateľ Münzenberg mu navrhuje, zrejme po dohode so sovietskymi súdruhmi, aby výmenou za zaplatenie jeho dluhu odšiel Otto na „krátké“ školenie do matičky Moskvy. Ako sa hovorí, čo sa má stať, sa aj stane. Z Moskvy sa už vracia Otto Katz ako školený agent Kominterny a vo „volnom čase úvázkovým“ agentom NKVD pre západnú Európu. Pred návratom do Európy sa pod vedením ťažkovoľného agenta Kominterny Michaila Markoviča Borodina (rusky Михаил Маркович Бородин - vlastným menom Michail Gruzenberg) zaúča v čínskej Šanghaji spolu so svojím priateľom zúrívym reportérom Egonom Ervinom Kischom, taktiež agentom NKVD.

Otto Katz - organizátor vraždy Jana Masaryka?

Artúr Soldán (2)

* autorská poznámka ak by sa niekomu pri čítaní ďalšieho textu zdalo a nadobúdať by postupne dojem, že za všetkým (alebo takmer za všetkým) čo sa udialo v minulo storočí stojia Rusi, respektívne ich spravodajské služby a agenti, nie je veru daleko od pravdy.

ODBORNÍK NA MIMORIADNE ÚLOHY

Známý český exilový historik Vojtěch Mastný charakterizoval Otto Katza vo svojej publikácii „Studená válka a sovietský pocit nejistoty, 1947-53, Stalinova leta na str. 171: „...jako agenta na mimořádně podezřelé úkoly v Západní Evropě, zejména ve Francii...“ Aké mimoriadne podzورné úlohy mal Mastný namysli? A prečo práve vo Francúzsku? V roku 1933 po návrate Katza z krátkého školenia prichádza tento spolu so svojím najbližším priateľom Münzenbergom do Prahy s tým, že hodlajú obnoviť činnosť ÚV KS Nemecka na území Československa. V Prahe Münzenberg vybudovala toľako celú siet družstevníckych, vydavateľských a dokonca filmových podnikov, ktorých vedenie predal Bohumilovi Šmeralovi a následne obaja odcestujú do Paríža... aj z dôvodu, že v Nemecku sa dostal k moci radikálny vodca neskôr Tretej ríše Adolf Hitler. Obaja sa rýchle aklimatizujú a za peniaze Kominterny zakladajú protifašistické vydavateľstvo Editions du Carrefour. Tu po prvý krát vystupuje Otto Katz pod umeleckým pseudonymom André Simone. V nasledujúcich rokoch sa Willy Münzenberg vyjadruje čoraz ostrejšie proti politike Kominterny a samotnému Sovietskemu zväzovi, čo nie je súdruhom v Moskve práve po vôle. Po porážke Francúzska v roku 1940 je Münzenberg uvážený v internačnom tábore. NKVD hľadá a nájde ani minútu a posielá špecialistu osobného piateľa Otto Katza aby zorganizoval útek tohto „strateného syna“. V júli 1940 sa útek skutočne podarí, ale po niekoľkých dňoch je bezvádzne Willyho telo nájdené v lese. Príčina smrti: Obesenie.

V tábore Münzenbergových priateľom zavádzne zdesenie, nikto z nich nedokáže pochopíť, prečo by spachal samovraždu po úspešnom úteku. Verdikt je jasný: vražda a možný páchateľ: jeho najbližší priateľ Otto Katz! Predpokladá sa, že Münzenberg bol zavraždený práve Ottom Katzom, ktorý previedol do bezpečia ďalších dvoch mužov, ktorých identita je utajená spolu s Münzenbergom, a že k vražde došlo na priamy príkaz NKVD. Dôkazy k tomuto činu však chýbajú.

JUDr. Artúr Soldán (1976) absolvoval štúdium na Právnickej fakulte Masarykovej univerzity v Brne. Ako prednosta Obecného úradu v Šenkvičach sa specializuje na komunálne a občianske právo. Vo volnom čase sa venuje najmä histórii a činnosti spravodajských služieb, mapovaniu ich vplyvu na rozhodujúce dejiny údalostí. Samotnému štúdiu českých a slovenských archívov venoval osem rokov života, stretol sa s mnohými žijúcimi hrdinami tejto publikácie, so svedkami udalostí osobne, s mnohými udržiaval a dodnes udržiava korešpondenciu (email: artosoldan@gmail.com)

Red.: Děkujeme autorovi za jeho laskavé svolení prevzít materiál z jeho webové stránky <http://soldan.blog.sme.sk/> a za nabídku predložiť čtenárom ďalší jeho historické práce. Určitejť jí využijeme.

POKRAČOVANIE

Práce trvala pries pět let a výsledky byly údajne potvrzeny slepou analýzou zadanou iným laboratóriom. Prvň analýza bola provedena na mitochondriálnej DNA, ktorá je snazšia. Každá buňka obsahuje kromě buněčného jádra také mitochondriálne vlákno, ktoré s ním žijí v symbioze, a mají vlastnú DNA. Metabolizujú po ni kyslík a vyrábajú tak pre ni energii. Protože prichádzajú v vajíčku matky, mitochondrie se dôležitou pouze pre matku. Tento druh prvných výsledkov byl zpočiatku veľmi matoucí, protože mtDNA vzorku se ukázalo totožné s človečím, t. j. Homo sapiens. Podezirána bola kontaminácia vzorku, ale ďalšia nezávislá analýza toto obávnu vyvrátila. Teprve ďalší, veľmi pracné sekvenovanie nukleárneho (jádrového) DNA vzorku, ktoré je kombináciu ďalších od obu rodičov, ukázalo šokujúci výsledok. Sasquatch podľa nej totiž predstavuje hybrid mezi človečkem a neznámym hominínom, o ktorom veda zatím nevi. Genetický príspěvek človečka v hybridu pochádza z pôvodnej matky, což sviedčí o pravdepodobnej forme křížení ako zásnívania, alebo únosu ženy Sapiense. Možný je také únos, či nálezenie ženského ľudského dítča s jeho následným adoptováním. Datovanie podľa mutací DNA umisťuje pôvod kříženia doby pred 15 tisícami rok. Výsledky analýzy vylučujú, že Homo Neanderthalensis, tak Homo Denisova ako možné príspěvatele v hybridu. Neznámym hominínu musel byť človečku relativne geneticky blízky, protože potomci kříženia nejsou sterilní a rozmnожujú se dál. Dr. Ketchumová plánovala vykátať s prohlásením až doby následujúcej vedeckou publikáciu. Předčasné zveřejnění noviny v Rusku jejim dobrovoľným spolupracovníkem, ktorý sa tem po čase vrátil, jí však priblížilo ohlásit svůj výsledek již na podzim 2012. Její prohlásení je možno čítať např. zde:

<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2239574/Bigfoot-DNA-evidence-Direct-relative-man-sex-human-females.html>
Následujúci je jeho doslovný preklad

Studie bola vykonána týmom odborníkov v genetice, forenzní vede, zobrazovánia a patologii, vedeným dr. Melbou S. Ketchumovou v Nacogdoches, Texas. V odevzde k vlně zájmu v poslední době dr. Ketchumová potvrzuje, že její tým sekvenoval tři úplné nukleární genomy Sasquatche a rozhodí, že tento druh je lidským hybride. Naše studie sekvenovala 20 celých mitochondriálnych genomov a použila sekvenaci nové generace k získání tří úplných nukleárných genomů z údajných vzorků ze Sasquatche. Sekvenace genomu ukazuje, že nomu. DNA Sasquatche začala analyzovať před pěti lety. Ketchumová využívá veřejné představitele a bezpečnostní složky, aby okamžitě uznařili Sasquatche jako „domorodé lidi“. Geneticky je Sasquatch lidský hybride s jednoznačným mateřským původem z moderního člověka. Vláda na všech úrovních je musí uznat jako domorodé lidi a okamžitě chránit jejich lidská a zákonné práva proti těm, kteří by mohli vidět v jejich fyzických a kulturních rozdílech „licenci“ je lovit, chytat, nebo zabíjet.“

Závěr: Zanechávám na čtenáři, aby

SASQUATCH

Pro ND Jan Soukup (9, dokončení)

mtDNA Sasquatche je totožné s moderním Homo sapiensem, ale nuDNA Sasquatche patří úplně novému, neznámému homininovi přibuznému Homo Sapiens a jiným druhům primátů. Naše data ukazují, že severoamerický Sasquatch je hybride druh, který je výsledkem křížení samců neznámého druhu hominina se samici Homo sapiense. Homininové jsou členy taxonomické skupiny Hominini, která zahrnuje všechny členy genu Homo. Genetické zkoušky již vyloučily Homo Neanderthalensis a hominina Denisova jako možné příspěvatele v hybridu. Neznámym homininu musel být človečku relativne geneticky blízky, protože potomci kříženia nejsou sterilní a rozmnожují se dál. Dr. Ketchumová plánovala vykátať s prohlásením až doby následujúcej vedeckou publikáciu. Předčasné zveřejnění noviny v Rusku jejim dobrovoľným spolupracovníkem, ktorý sa tem po čase vrátil, jí však priblížilo ohlásit svůj výsledek již na podzim 2012. Její prohlásení je možno čítať např. zde: Homininové jsou členy taxonomické skupiny Hominini, která zahrnuje všechny členy genu Homo. Genetické zkoušky již vyloučily Homo Neanderthalensis a hominina Denisova jako možné příspěvatele v hybridu. Díky moderní vědě nezískáváme již data o tom, co Sasquatch opravdu je pouze z vnějška jeho obtížným hledáním a pozorováním, ale také zevnitř ven studování jeho genetické stavby. Ta otevírá naši novou intuici k tomu, co od Sasquatche můžeme očekávat. Skutečnost, že nese znacnou část lidských genů (pochází ze stejné matky), Sasquatch velmi pravděpodobně nese také poměrně značnou část lidské inteligence. Je neuvěřitelné, že tento druh existuje, bude počátkem jeho konce. Bude proto v rychlém důležité najít úspěšnou formu koexistence a ochrany tohoto zíjícího druhu bez toho, aby byla příliš umělá a negativně omezovala jeho způsob života. Tato zákonné ochrana bude využívat její nekompromisní prosazování bezpečnostními orgány, aby v zárodku potlačilo možné výstřely polointeligentních Yahuů mezi námi, ježichž choré, či opilé hrátky by mohly způsobovat nežádoucí konflikt s těmito bytostmi.

do češtiny: "Tým vědců potvrzuje, že jejich pětileté studium DNA, nyní používaného potomou expertů, dokazuje existenci unikátního druhu hominínu, známého ako "Bigfoot" nebo "Sasquatch", žijúceho v severní Americe. Dokonale sekvenování DNA výzkumníků ukazuje, že legendárny Sasquatch je přibuzným človečka, ktorý vznikol približne pred 15 tisícimi rokmi ako hybridní kříženec moderního Homo sapiens s neznámým druhom primáta.

Popisujeme to ako mozaiku lidských a unikátně ne-lidských sekvencí. Je potřebný další výzkum a ten pokračuje, abychom mohli lepě charakterizovat Sasquatchovu nukleární DNA a rozuměli mu."

Ketchumová je veterinárkou, jejíž profesionální zkušenosť zahrnuje 27 let výzkumu v genetice, obsahující forenzní vědu. V začátcích své kariéry také provozovala veterinární lékařství a již také v minulosti publikovala jako účastnice na mapování koňského ge-

Foto: One of the photographs showing a new sighting of Bigfoot. The photograph was taken by John Stoneman near Bradford, Pennsylvania. John spotted the the creature just yards from a main road in Kinzua State Park Picture: JOHN STONEMAN / CATERS NEWS

OBTÍŽE SE ZVLÁDNUTÍM BŘEMENE VLASTNÍ ŽIVOTNÍ ZKUŠENOSTI

PRO ND OTA ULČ

Generálové usilují o zopakování svých někdejších triumfů na bojišti jakoli změněném - jiní nepřátelé, zbraně, jiné je všechno. S případně žalostným výsledkem při zacházení s tak pozměněnou realitou.

Z totalitní klece se mi podařilo uplachnout s pocitem důkladné

úlevy, níjak postižené reziduálněm patriotickým sentimentem. V západním exulantském prostředí se mi vybavila ona metafora „rozbítých hodinek“, které si odchodem z rodného místa rozobjeví o hraniční patník: představy, počítání, chápání pulzu domoviny se nám zastaví, zamrzne a tamější svět pak chápáme nevalně, odvodeně. Doba odchodu se stala kritériem, jímž se formovaly různé exulantské generace. Přetrvávající vlastenecky jsem pozoroval zejména u běženců poúnorových, nepostižených stalinismem natočí, že by si představu opuštěné vlasti mohli příliš zoškrivit. Jezich později setkání a pokusy o porozumění s generací posrpnovou, se stalinismem let padělých absolvoval, iluzi o holubíci povaze vlastního národa zbožným, vedený k všešlikým disonancím.

Jsme formováni a případně i zcela deformováni, dominováni osobními zkušenostmi, ať už na kterémkoliv konci ideologického spektra. Posloužím příkladem stalinisty, jehož závěrečnou kapitolu zpracoval spisovatel Rudolf Černý, o němž jsem dřív nikdy nic neslyšel, natož abych četl. Ponosil jsem se ale do jeho opusu s názvem „Antonín Novotný: pozdní obhajoba“ podtitulem „Hovory s mužem, který nerad mluvil,“ vydal jakýsi Kiezler s.r.o., v Praze 1990. Tento písmák navštěvoval bývalého nejprvnejšího partajního papaláše, jakož i prezidenta státu (zemřel 1975) a seznamoval se s mentalitou osoby se zacezmentovanými zážitky, představa

vami, důkladným to břemenem. Oba s manželkou pocházeli z Letňan, proletářské čtvrti hladových nezaměstnaných, tisících se v hanabných pavlačových bytích bez příslušenství. Což vedlo k automatickému prezidentskému předpokladu, že takové chudáky čekalo pouze vykořistování třídními nepřáteli - mizíře neštítostná a neustále utužovaná.

Novotný byl permanentně zafixovaný kritérii třídního boje: nejen upíří bankéři, ale každičká kádrová nedokonalost ve vlastních soudružských řádach. Mlynář synem četnického velitele a spolumajitele výroby mýdla, Císař absolvent francouzské univerzity, A. J. Liehm syn bývalého pražského advokáta. „Moje vina vězí ve ztrátě proletářské ostražitosti, ke ztrátě revoluční bělosti. To je výsledek mého odtržení od mas,“ sebekriticicky přiznával (s. 44) takto odtržený ex-prezident. „Většina lidí bude křičet o okupaci, ale je to internacionální pomoc.“ (s. 78). „A k problému zvaní či nezvaný: Patříme do soustavy socialistických států. Tím je řečeno vše.“ (s.80). Tím je především potvrzeno, jak značně zamrznut zůstával svou původní zkušeností.

Dominantní motivaci, proč jsem rizikoval uplachnout ze svého původního světa, byl ovšem antikomunismus - stoprocentní motivace, ultimální kritérium všekých hodnot. Tehdejší válku vietnamskou, s ní denně seznamován na televizních obrazovkách, jsem jen částečně vnímal. Tehdejší mou prioritou bylo znovu vystudovat a jakž takž vůbec přežít. Rok 1968 pro mě neznamenal rádění pařížských studentů, jejich budování barikád, ale obrněný příjezd mezinárodních bratrů do Prahy.

Nedostatečné ocenění takové události jsem v americkém okolí doprovázela svým nezastíraným stanoviskem k problematice rasové, trýznici přemnoho bělochů zejména intelektuálního zaměření, se zřetelnými sklonky též k sadomasochistickému nihilismu. Nebyl jsem sám, takto reagoval snad každý s mou zkušeností. Rozhodně mezi ně patřil Josef Škvorecký. Cituji ze svého dopisu (Binghamton, 31. října 1970, do Toronta): „Černouškové mají svou privilegovanou dormitory se jménem Third World Corridor. Naše administrativa se velice stará o to, aby se jim ve všem vyšlo vstří. Například: černoušek jde do školního biografu. Bez vstupenky. Bílej uváděj ho nevedou. Naopak, chce mu ve vstupu zabránit. Černej mu napálí ránu boxerem, výsledkem

čehož si sanice vyžádá dvaadvacet štěchů. Zašítý poškozený si jde stěžovat k děkanovi a ten ho vyhodí, že je rasista.

Poté, co se ve školních novinách jménem Pipe Dream nashromáždilo víc takových případů, velmi pokrovký profesor původem z Oklahomy uveřejnil prohlášení, že my všichni běloši tyjeme z rasismu. Což mě dozvalo a přimělo k odpovědi, že žádného otroka jsem nikdy neviděl, natož abych vlastnil, že rodinu nemám zcela bělošskou, že se nemím omlouvat, a svůj open letter jsem poslal asi šedesáti kolegům, od rektora dolů. Pak se některí za mnou začali troustit, děkujíce, že jsem řekl přesně to, co mají na srdci, jako že si hnedky takto netroufnou. Poserové, jinými slovy, i.e. jedním slovem.“

Z Toronta přišla odpověď, z níž kousek ocitují:

“Velice oceňuji Tvůj boj s post-

nesvoboda. Když to dost barvitě vyličili, zeptal se jich jeden přítomný pán z Prahy, jak se, proboha, že tak teroristické země dostali. A oni, že museli odejet, protože to nemohli vydržet. Prostě si dali vystavit pas a opustili rodnou zem. Ten pán řekl, že to jsou na tom ještě dost dobré, protože on utekl z čedokářského zájezdu, ale nechal doma ženu a děti v naději, že je za ním pustí, což se nestalo. Tuto smyšlenku mu ovšem nikdo, ani Řekové, ani Kanadane nevěří.“

V sedesátých letech onoho našeho dvacátého století se mi podařilo doklopýt k promoci krátce před tím, než se revolučně zakalení studenti pustili do rádění. Na Kolumbijské univerzitě v New Yorku přepadli děkanát, zdevastovali interiér, nechali se fotografovat v kožených fotelech, nohy na mahagonových stolech. Poté,

Che Guevara s bojovým druhem Foto Wikipedia

Genocida v Kambodži Foto Wikipedia

pubertálními zábednenci. Pan Kunstler, obhájce chicagských, odsouzený na čtyři roky do vězení před dvěma měsíci, tvrdil tady včera na veřejné schůzi v Torontu, že v USA už je nacismus, neboť neho byl pustili na tu schůzi do Toronta, musel složit kauci 15.000 dolarů. V kurzech angličtiny se tuhle tady stalo toto: nějací řečtí emigranti, kterým tu dávají velikou publicitu, líčili, jaký je v Řecku fašistický teror a naprost

co je pokračování ve spoušti přestalo bavit, univerzitě dali ultimatum s podmínkou vandalům zaručit absolutní amnestii. Poděšená instituce vyššího vzdělání se natolik ponížila, že na potupné podmínky přistoupila. V té době jsem se z role studenta přetvořil v kantora a na adresu amnestovaných vandalů oznámil, že jejich počinání náleží zárukou beztrestnosti má blízko k revoluci asi jako onanice k autentické souloži.

Povstání jménem SDS (Students for a Democratic Society) na kolumbijské alma mater vedl bouřlivák Mark Rudd, posléze odcestovavší na Kubu podporovat Che Guevaru a Castrovu revoluci. Žádné znamenitě revoluční kariéry ale nedosáhl. Po návratu do nenáviděné Ameriky se živil výukou matematiky na nevýznamném učilišti a též se mínil prosazovat jako funkcionář organizace Progressives for Obama. Tu založil Tom Hayden, jeden z většího množství manželů hollywoodské celebrity Jane Fondové. Hodně třeskutě si počívali manželé William Ayers a Bernardine Dohrn, blízcí přátelé nynějšího amerického prezidenta.

Čas se ovšem nezastavil, z revolucionářů se během jedné generace stal tuze vlivný establishment, úspěšně prosazující svou orientaci v médiích - tisk, rozhlas, televize, film. Politicky korektní důraz na multikulturalismus, relativismus, automatické odmítání měřit týmž metrem. The New York Times, někdejší znamenitý pilíř, záruka solidní nepředpojatosti mně v nynější podobě začíná přípomínat Rudé právo neblahé minulosti. V depeších z Afghánistánu reportér Seth Mydans prezentoval průběh soudu s prominentním velehradem Kaing Guek Eav (znám jako Duch), aniž by někdy padla zmínka, že mordýrský režim Khmer Rouge, který způsobil smrt 1,7 milionu Kambodžanů, bylo počinání marx-leninské, s inspirací jakéhosi komunismu. Stejně tak ve filmu „Killing fields“ nikdy ani nejmenší zmínka o nějaké spojitosti, inspiraci komunistické zabijácké nirvány.

Petr Zídek v článku s názvem „Proč jsou Češi komunisté“ (převzaly Americké listy, New York, 14.11.2002) se zmiňuje o francouzském historikovi Antoine Marés a jeho článku v Lidových novinách (27.12.1999) o v Čechách tabuizovaném faktu, že „komunismus je organickou součástí české společnosti“, čímž se liší od okolních zemí, v nichž komunistické strany byly pouhými sektami, které k moci dostaly až sovětské tanky.

Vzájemně jsme se ujišťovali, že komunisté vymřou. Leč, liché to očekávání.

Ze starých kádrů sice budou nevyhnutelní nebožtíci, ale zatím vyroste nová generace v prostředí s vymřelou pamětí, co že ten komunismus vlastně byl. Nebude jich ubývat, jakkoliv zdánlivě by se ekonomice dařilo, vždy přece bude dost těch, kteří budou mít pocit neúspěchu, frustrace, ponížení. Česká závist, paušální zatracování s premisou „každý krade,“ představa permanentně dychtivých nenařazenců. Takže i přebohatý Karel Schwarzenberg by musel být posedlý nadále nezkrotitelnou lakovou.

KONEC

Je to 33 let od doby, kdy jsme požádali rakouské úřady o azyl. Ten nám poskytli bez velkého prodloužení, a nedá se říci, že jsme si v té době uvědomovali závažnost této nabídky. Znamenalo to, že se můžeme usadit v Rakousku, že máme důvody se obávat návratu do rodné země a že nám nabízejí útočiště.

Azyl je starobylý koncept, který se datuje od značného počtu řeckých svatyní, které chránily otroky, dlužníky, kriminálníky, ba i neúspěšné politiky, jako kupř. spartského Pausania (i když moji čestní přátelé se bojovně ptají, proč oddělují kriminálníky a politiky), kteří se do nich utekli.

Počet městských států a svatyní v nich, které měly právo azylu, se zdálo růst přímo geometricky. Kolem vlády Tiberia (r. 14-37 n.l.) jich bylo po Řecku, Malé Azii i Blízkém východě tolik, že administrace spravedlnosti se stala složitou až nemožnou. Kdejaký zloděj, lupič a podvodník se chytí nejbližšího oltáře a zkuste si mě odtáhnout! Odtáhnutí by spustilo demonstrace a protesty obyvatelstva, pravděpodobně kvůli vyhlídce na budoucí vlastní potřebu dotyčného druhého. Což by bylo v kontrastu vůči hlavnímu tématu římské administrace: klid a pořádek.

Římský senát, který měl hlavní dohled nad výkonem spravedlnosti v těchto oblastech, konečně omezil právo azylu na několik měst a svatyní. Ačkoliv římské právo neuznávalo azylové právo, přece ho v oněch provinciích nezrušili. Pravděpodobně vzpomínka na začátky Říma.

Při příchodu na Kapitolský pahorek jsem si všimla, kdo se letos uchází o symbolický azyl na prastarém azylovém místě. Jména se mění, pokaždé je tam někdo jiný. Letos to byla paní Sakineh z Íránu, která byla odsouzena k ukamenování (změněno na pověšení) za nevěru. Je pořád ve vězení a její osud, jako osud jejího zavřeného advokáta, není rozhodnut. Další velká fotografie na Palazzo Nuovo byla Julie Tymošenko, bývalé ukrajinské ministerského předsedkyně, která je nemocná a ve vězení, a tvrdí, že její odsouzení bylo politicky motivováno.

Další obrázek patří patnáctileté Emanuele Orlandi, pro níž se nezádá ani život, ani svoboda, ale "pravda". Což může být těžké, protože se ztratila před 30 lety a

o jejím zmizení existuje množství teorií.

Velké fotografie jsou připevněny na Palazzo Nuovo, na levé straně renesančního náměstí. Je to velmi vhodné, protože Michelangelovo náměstí Kapitolu je v místě, kde Romulus ustanovil svatyni bohu Asyleovi po založení Říma v r. 753 př.n.l. Romulus se totiž rozhlédl po svých drahých druzích, spoluzlodějích dobytka, a usou-

Junio měla na starosti rodinu a vůbec ženské záležitosti, ale aby se jí nezkrátily žily (ženská práce není nikdy hotová), byl její chrám také uznán jako vhodné místo pro ražení mincí. I slovo mince pochází od slova moneta přes německé Munze a anglické money a mint odtamtud také pochází. Po pádu západní říše se chrám neproměnil v rozvaliny a kamelem jako četná místa starově-

Třetí stranu naproti Cordonate, Michelangelovy cesty na Kapitol, tvorí Palazzo Senatorio, kde sídlí městská rada, dnes vedená novým starostou Marinem, tedy radnice. V rozhovorech s taxikáři jsem zjistila, že jeho velkorysé gesto, že taxikáři můžou jezdit kolem Kolosea na rozdíl od záklazu soukromých aut, není jaksí přijímané s vděčností, kterou by člověk čekal. Naopak, zdálo se spíše, že jsou ochotni zaútočit na Campidiglio, jak se říká Capitolu říká, a Marina vyvěsit z oken Tabularia jako varování jiným způsobem starostům, kteří se pletou do sítěného autoprovodu v Rímě.

Příběh o skladateli i odkaz na jeho píseň mi poslal kamarád Mike, který kdysi žil v Karlových Varech a později pracoval v restauraci na Starém náměstí v Sokolově, odkud pak po r. 1964 emigroval. Dnes už po mnoho let žije na severu Kanady jako snowman. Zažil tam nespoleč zajímavých příhod a poznal i mnoho kamarádů. A tohle poslal kamarádu Farářovi do Texasu:

"Poslechni si něco moc hezkého, Hank je nás kamarád a muzikant taky, a jeho rodiče jsou docela náho-

AZYL

Pro ND Eva Firlová

dil, že nemá šanci brod přes Tiber ubránit, pokud obyvatel nové osady, Říma, nebude víc. Proto vyslal zprávu do jiných obcí Itálie, že jsou všichni, kdo se chtějí usadit v jeho nové obci. Na minulosti nezáleží, zkušenosti netřeba. Dostal, o co si koleoval - kriminálníky, uprchlé otroky a různou dobrodruhy 8. století př.

n.l. v Itálii. Jejich první cesta vedla na pahorek Kapitol do svatyně boha Asylea a po rituálním očištění se mohli usadit. Ne ovšem na Kapitolu, ten byl vyhrazen svatyni.

Kapitol má dva vysoké výběžky. Na jednom byla římská pevnost, která jediná odolala nájezdu Kelten v roce 390 př.n.l. Po vyřízení této nepríjemné záležitosti - zaplacením výkupného - se pevnost přestavěla na chrám Juno Monety, královny bohů varující. Ten přivlastek "varující" byl z doby oblézení Kelten, kdy její znakové zvíře - husa, varovala obránce před útokem na rozdíl od klížicích psů.

kého Říma; už v roce 574 je na tomto místě zmíněno byzantské opatství a kostel. V 9. století převzal kostel papež, a pak se hlavně přestavovalo. A ve 13. století došel kostel dnešní podobu románsko-gotického stylu se sloupy nejstejněho druhu, kvality a výšky vylovenými z předešlých staveb.

Jmenuje se Santa Maria in Aracoeli, pokračování tradice svatyně pro ženy. Pravý strým výběžek Kapitolu obsadil Junonin manžel Jupiter. Nejlepší a Největší, oficiální ochránce římského státu. Malá část jeho základu je vykopána a je k vidění v Palazzo dei Conservatori na pravé straně kapitolského náměstí. Byl obrovský, s pozlaacenou střechou a tyčil se nad římským Forem jako majestátní ochránce všeho římského. Tam obětovali konzulové při svém nástupu do úřadu, tam se odebíral Pontifex Maximus, nejvyšší velekněz, aby s Jupiterem uzavřel smlouvu na rok. Ve smlouvě bylo uvedeno, kolik mu Římané obětují za jeho přízeň a ochranu a jaké výjimky z ochrany a obětování platí, a tam také končil svůj triumfální průvod vítězný generál, který do chrámu zavěsil zbraně nepřátele.

Trosky chrámu využili různí loupežní baroni k postavení pevnosti během temných století po pádu západní říše a z jejich trosek povstaly Palazzo dei Conservatori a Palazzo Cafarelli jako správní středisko Říma v reholařském středověku, a teď je Palazzo dei Conservatori vchod do světoznámých Kapitolských muzeí.

Palazzo Senatorio je postaveno na Tabulariu, které postavil L. Cornelius Sulla v 80 př.n.l., a je tedy součástí římské radnice.

Sulla to nechal postavit jako místo pro úschovu zákonů, předpisů, záznám a seznamů pro Řím. Dnes se Tabularium dá procházet z Palazzo dei Conservatori do Palazzo Nuovo. Tabularium bylo postaveno přední stranou k Fóru Romanu. Palazzo Senatorio je postaveno přední stranou směrem ke Campo Marzio, směrem k Vatikánu a zády k Fóru Romanu. To je pochopitelné, protože v Michelangelove době bylo Fórum do výšky 8-9 metrů zaneseno náplavami z Tiberu a pásky se na něm krávy.

Nezmiňuji se o té nejprominentnější stavbě na Kapitolu, což je pomník a muzeum Risorgimenta, sjednocení Itálie. Je to strašlivě obrovská, procovská stavba z bělostného mramoru, s množstvím soch, teras, sloupu a schodů. Předzíván Římany "svatobní důr", okupuje severovýchodní stranu Kapitolu a je vidět pravděpodobně i od moře, a mám dojem, že musí být viděn i z vesmíru stanice.

Tisíce turistů putuje po Cordonaře na náměstí Kapitolu se sochou smutného Marka Aurelia, císařefilozofa. Tam posedávají a fotí se na místě starověkého Asylu. Na tomto místě na mě vždy přijde pocit uspokojení a bezpečí, jakoby Michelangelo vystihl tu myšlenku sedla Kapitolu, kde bylo místo bezpečí a nových začátků.

Kde jsou taková místa pro novodobé uprchlíky, kterých je přes dva miliony jen ze Sýrie?

Kde je novodobý chrám Asylea pro ty zoufalé a utlačované z pochybných režimů?

dou Slováci, a už tam i byl. Nádherný slova, skoro yokonská hymna, a velice oblibená... A když už jsi to možná slyšel, tak to pošli dál někomu v Česku..., Mike."

Farář to poslal mně a já jsem to rozjel, protože se mi jeho píseň o krásách Yukonu a celé Canady moc líbila, tak jsem s ní seznámil hodně lidí u nás. Najděte si heslo Frank Karr: http://www.youtube.com/watch?v=WE-u5U_QoEk, „Ahoj kamarádi,

Zjistil jsem, že mnou poslaná písnička Farářovi do Texasu a pak jím odeslána dál všem kamarádům, kterým by se mohla líbit, se líbila tak, že i já jsem ji dostal zpět párkrát od jiných, kteří ani nevěděli, kde bydlí a že to posílání vzešlo ode mě... Asi se to pékně rozmnožilo... Nečekal jsem takovou odezvu... Říkal jsem to Hankovi a měl z toho samozřejmě radost.

Přidávám o něm pár detailů - je rodilý Kanadán a přijel na Yukon před 48 lety. Jeho předkové ale pocházejí z Evropy, a to někde blízko od Košic. On se tam sám byl už jednou podívat a líbilo se mu to tam, a říkal mně, že by tam byl rád ještě aspoň jednou v životě, ale kdo ví. Jeho manželka tam odmítala jet, protože pří se tam nemluví anglicky - snažil jsem se ji vysvětlit, že je to zajímavá země - ale moc jsem asi nepochodil. Takových lidí je tady víc. Hank říkal, že by letěl do Vídne a že by tam pro něj nějaký jeho vzdálený příbuzný z Košic přijel a že by pak jeli bud' vlakem nebo autem dál. No, to je jeho takový potlesk - uvidíme.

Hank umí česko-slovensky jen jedno slovo - PIVO, a to ani moc neví o českých pivech, jen o těch slovenských. Ale chutnalo mu. Je výborný a oblibený muzi-

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řidi tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo přispěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho eventu, zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatitel žádny nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Redakční rada: Lanny Rosicky (ČR), Brigitá Hamvašová, Barbara Sherriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grošman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinů (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury), Radka Mayerová (Edmonton).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č 119582781RR0001. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohacovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmení tel. 416.439 4354 (ÚT, ST, ČT), office@masaryktown.ca

Ceny inzerátů sdělíme na požádání.

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví.

Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Séf redaktorky a grafická úprava Věra Kohoutová tel. 647.608 1713 Pište vera.toronto@gmail.com

kant, má vlastní kapelu o asi pěti lidech a jezdí a hraje tam, kam je pozván při různých příležitostech. Je velice oblíbený. Skládá a zpívá hodně písni o Yukonu. Má svá CD a DVD - najdete je dost na YouTube, a prodávají se i tady. Je řidičem autobusu městské dopravy.

Tahle jeho „After Yukon“ je snad z posledních dob nepopulárnější, hlavně obsahem a slovy a všichni Yukonci - když ji hraje - tak zpívají s ním. Libí se to všem i těm, co o Yukonu nic nevědí. Tak mějte se tam na jihu všichni dobré, a ahoj!“ (Mike, bývalý člen RCMP from WhiteHorse Detachment in Yukon, dnes v důchodu).

Pro naše čtenáře ND sestavil a doplnil Frank Nykl

POZN. REDAKCE:

Pokoušeli jsme se vyhledat více informací o oblíbeném a populárním kanadském zpěvákovi a řidiči městského autobusu Hanku Karrovi, a kromě jeho country písni - mimochodem nádherně melodických a optimistických, jsme narazili na webový vzkaz, v němž Siena 13. června 2009 ve 12.03 AM oznámují: „MUSICIAN'S MILLESTONE - A 70th birthday celebration was held for legendary Whitehorse musician Hank Karr last night (Saturday). Karr has no plans to retire from either his musical career nor his job driving a bus for the city.“ (<http://www.thepetsforums.com/forums/showthread.php?18211-Hank-Karr-fans!>)

Jinak je hlavně na YouTube možno poslechnout si jeho nevšedně laděná vyznání místu, které natolik miluje, že si ho vybral k ziti. Žádný jiný zpěvák neopěvuje Yukon a jeho krásy jako právě on. A je jasné, že milovníci country music mají svého úžasného Hanka už dávno ve sbírce. Některým může znít i jako důvěrně známá ukolébavka. Poslechněte si ho také. Určitě za to stojí. Autorovi a zúčastněným děkujeme za krásný námět k zastavení.

-vk - Foto Wikipedia

VČERA JSEM BYL CHYTRÝ, PROTO JSEM CHTĚL ZMĚNIT SVĚT. DNEŠ JSEM MOUDRÝ, PROTO MĚNÍM SÁM SEBE. NEZNÁMÝ AUTOR

ČLOVĚK PŘIŠEL NA SVĚT PROTO, ABY TADY BYL, PRACOVÁL A ŽIL. JEN MOUDRÝ SE SNAŽÍ NÁS SVĚT POSTRČIT DÁL, POSUNOUT VÝŠ. A JEN VŮL MU V TOM BRÁNÍ. JAN WERICH

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z TOHOTO ČÍSLA:

JISTÝ MUŽ TVRDÍ, ŽE VIDĚL LÉTAJÍCÍ TALÍŘ. ZPOVÍDÁ HO STARÝ VOUSATÝ REPORTER: "JSTE SI OPRAVDU JISTÝ, ŽE JSTE VIDĚL LÉTAJÍCÍ TALÍŘ?"
MOU VÁM TO ODPRÍSÁHNOUT..., TAJENKA..." .

PŘEDPLATNÉ NOVIN ŠEKEM:

NOVÝ DOMOV
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto
ON M1G 1H1 CANADA

Kanada \$ 46 CAD/rok
USA \$ 68 USD/rok
ostatní \$ 96 USD/rok

V ČR MŮŽETE NOVINY UHRADIT:
Komerční banka, a.s.,
Spálená 51, 111 21 Páha 1
Account: Masaryk M. I. Canada
Account No.: 400 144-011/0100

KŘÍŽOVKA PRO VOLNOU CHVÍLI

JISTÝ MUŽ TVRDÍ, ŽE VIDĚL LÉTAJÍCÍ TALÍŘ. ZPOVÍDÁ HO STARÝ VOUSATÝ REPORTER: "JSTE SI OPRAVDU JISTÝ, ŽE JSTE VIDĚL LÉTAJÍCÍ TALÍŘ?" "MOU VÁM TO ODPRÍSÁHNOUT,"	POMLUCKA: AMANITA ANOLIS,EGD KENO,OMISSA PSAMIT	PŘEDNES DRAMATIC. TEXTU S HUDBOU	ZANEDBÁNÍ (Z LATINY)	VÝTĚZEK	ANGLICKÁ PŘEDLOŽKA	ODDĚLIT OD SEBE NĚCO SPOJENÉHO	SHLUK ROSTLIN
	SLAVNY RAKOUSKY HUDEBNÍ SKLADATEL						
	MILENEC	SEVEŘANKY	ELEKTRODA TRANZISTORU OSOBNÍ ZAJIMENO				
JIHOAMER. STROMOVÝ JEŠTĚR						INIC, HERCE SVĚRAKA PŮVODNOST	
KONTROLNÍ TV OBRAZEC							DOMÁCKY HEDVÍKA
PLOŠNÁ MÍRA			SPZ DUNAJSKÉ STŘEDY		KOUT DRUH LOTERIE		
INICIÁLY HERČKY KONVÁLINKOVÉ			BALKÁNSKÁ PALENKA 2				
TYP (ZASTAR.)					SLOVENSKÉ MUŽ. IMENO (JILJÍ) ZN.LYŽÍ		
	JEMNO-ZRNNÝ SEDIMENT	LATIN."MU-CHOMORKA" ROZÍRZNUITÍ (MEDIC.)					
OSOBNÍ ČÍSELNÝ KOD					PROUD SLZ (BÁSNICKÝ) ČÁST PÍSNĚ		UMYVADLO JEDNODUCHÁ RČNÍ PLAVIDLA
POZŘÍT						HORSKÁ PASTVINA (ANGLICKY)	
ZN. AKTINIA			ŘÍM.51 NADÁVAT			DRUH GIBBONA PŘÍTAKÁNÍ	
1							
ABRAHÁMŮV SYN					ČÁSTICE HMOTY		
PŘÍBUZNÁ					PÓHŘEBNÍ HOSTINY		

JISTÝ MUŽ TVRDÍ, ŽE VIDĚL LÉTAJÍCÍ TALÍŘ. ZPOVÍDÁ HO STARÝ VOUSATÝ REPORTER: "JSTE SI OPRAVDU JISTÝ, ŽE JSTE VIDĚL LÉTAJÍCÍ TALÍŘ?" "MOU VÁM TO ODPRÍSÁHNOUT,	POMLUCKA: AMANITA ANOLIS,EGD KENO,OMISSA PSAMIT	PŘEDNES DRAMATIC. TEXTU S HUDBOU	ZANEDBÁNÍ (Z LATINY)	VÝTĚZEK	ANGLICKÁ PŘEDLOŽKA	ODDĚLIT OD SEBE NĚCO SPOJENÉHO	SHLUK ROSTLIN
MILENEC	SLAVNY RAKOUSKY HUDEBNÍ SKLADATEL	M	0	7	A	R	T
SEVEŘANKY	ELEKTRODA TRANZISTORU OSOBNÍ ZAJIMENO	É	H	1	T	0	R
JIHOAMER. STROMOVÝ JEŠTĚR	A	N	O	L	I	S	Ž
KONTROLNÍ TV OBRAZEC	M	O	N	O	S	K	0
PLOŠNÁ MÍRA	A	R	D	S	K	O	P
INICIÁLY HERČKY KONVÁLINKOVÉ	N	K	2	R	A	L	Ž
TYP (ZASTAR.)	T	Y	P	A	E	G	I
JEMNO-ZRNNÝ SEDIMENT	A	M	A	M	A	N	T
OSOBNÍ ČÍSELNÝ KOD	P	I	N	R	O	N	U
POZŘÍT	S	N	Í	S	T	A	L
ZLAKTINA	A	K	Í	L	I	L	R
1	M	I	L	O	S	I	Á
ABRAHÁMŮV SYN	1	7	Á	K	+	T	0
PŘÍBUZNÁ	T	E	T	A	P	A	Y

NOVÝ DOMOV - OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

O Věk do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Nový odběratel O do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Předplatné Nového domova \$

Dar číslového fondu MM \$ Platí kádám šek na \$

Jméno a příjmení

Adresa

Poštovní kód

Telefon

Email.....

Šek záložka žádavčí ne:

Nový domov, 450 Scarborough Golf Club Rd.

Scarborough M1G 1H1, ON

Roční předplatné: Kanada \$46 CAD, USA \$68 USD, ostatní \$96 USD

Za dary nad 51 bude kanadským dárčům zaslán Charitable donation tax receipt.

Info: vera.toronto@gmail.com, cell 647.608 1713, redakce 416.439 9557

Enterprise Travel

Formerly Nitra Travel

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)

Toronto, M4T 1W4

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

Saturday: By appointment

MEMBER OF: CRUISE LINES INTERNATIONAL ASSOCIATION, INC.
1810380

Go, See, Experience

RESTAURANT PRAHA na Masaryktownu

tradiční česká, kanadská i eurokuchyně, svatby, nedělní obědy, příležitostná a rodinná setkání, recepce
ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00 SO 17.00-22.00

NE 12.00(14.00)-22.00

450 Scarborough Golf Club Rd.

**volejte 416.289
0283**

BROUCZECH LAGER BEER

Enjoy this hand made, just a touch sweeter, Czech Premium BrouCzech Lager Beer.

Served @ Prague Restaurant Masaryktown and Golden Pheasant Restaurant, Mississauga. Find an Ontario location at www.thebeerstore.ca/beers, then click

Czech Republic or drop a note to paulk171@sympatico.ca to bring BrouCzech directly to your favorite Beer store **Brewery info www.novopackepivo.cz**

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

to individuals, groups and corporations within Canada as well as to the United States, Europe and the World. Our services include consulting and booking of flights, cruises, hotels, all-inclusive packages, travel medical insurance, car rentals.

We are introducing a new service via Polimex:

SENDING PARCELS TO SLOVAKIA AND CZECH REPUBLIC

Surprise your loved ones overseas with a gift from Canada and save money on postage: [Example of market price:](#)

3 kg parcel, dimensions: 35 cm x 35cm x 35cm:

Canada Post - \$ 95.92 TNT courier - \$132.69

Polimex - \$ 2.99 per kg + \$20 fee = 28.97

Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel

208 Bloor St. West, Suite 505, Toronto, ON M5S 3B4

tel. 416-922-7775 or 1-877-922-8775 cell: 416-939-6118

INTERNATIONAL TRAVEL
Explore The World With Us

TICO Registration # 0016556

email: agatha@intertravel.ca

web: www.intertravel.ca

**Travel with confidence,
Travel with us!**

Darujte svým milým Nový domov

647. 608 1713

roční předplatné \$46 v Kanadě

**KŘÍZOVKY
PRO SENIORY**

do 1000 českých firm

VELKÉ
PODZIMNÍ
SNADNÍ
Čtení

**KNIHA & ČASOPIS
S OBJEDNAVKOU**

Nepraktika
2014

KŘÍZOVKY

Recepty

Reflexy

Reflexy